

ПИСЬМЕННИК
АНДРІЙ ЛЮБКА:
«МРІЮ ПРО
ЖІНКУ, ЯКА
ВПОРЯДКОВУЄ
ХАОС»

стор. 11

«ВОЛИНСЬКА» ДАМБА ЗАГАТИЛА «ДНІПРО»

«ВОЛИНЬ» ВПЕРЛАСЯ ФІНАЛІСТУ ЛІГИ ЄВРОПИ Й ПРИВЕЗЛА ДОДОМУ ТРИ ОЧКИ

стор. 14

МІСЦЕВА ПОЛІТИКА

НА ПЕРШІЙ-ДРУГИЙ РОЗРАХУЙСЬ ДЕПУТАТИ ВОЛИНЬРАДИ ПОДЛИЛИ ПРОФІЛЬНІ КОМІСІЇ

На другому пленарному засіданні першої сесії новообраної Волинської обласної ради сьомого скликання, що відбулося 8 грудня, обранці громади визначилися із постійними профільними комісіями, в яких працюватимуть щонайменше два роки каденції, створили дві тимчасові комісії та чотири фракції.

стор. 8

ІСТОРІЯ

ЗОЛОТО, ХОЛЕРА, ТАЙНОПИСИ: ЩО ПРИХОВАЛИ ДОСЛІДНИКИ XIX СТОЛІТТЯ ПРО ЛУЦЬК

Луцьк XIX століття має свою незабутню й оригінальну атмосферу. Таке собі повітве єврейське місто православної Російської імперії з католицькою спадщиною і князівськими похованнями.

стор. 10

ПЕРСОНА

ІГОР ПАЛИЦЯ: «В ОБЛАСНІЙ РАДІ НЕ МАЄ БУТИ ПОЛІТИКИ»

Ігор Палиця нещодавно став головою Волинської обласної ради. Втім посадовець вже має конкретні погляди на ті проблеми, які турбують область та волинян. Адаже його Фонд «Новий Луцьк» уже тривалий час працює в місті, а нещодавно розгорнув свою діяльність у райони краю. Про найважливіші моменти – з перших вуст.

стор. 9

❌ НЕБЕЗПЕКА

ЛУЧАН ЗАКЛИКАЮТЬ ВАКЦИНУВАТИ ТВАРИН

Протягом 2015 року в Луцьку зареєстровано три випадки зараження домашніх тварин сказом.

Про це 8 грудня під час оперативної наради міського голови повідомила керівник КП «Ласка» Богдана Новарчук.

Перший випадок стався на вулиці Потебні. Домашню собаку вкусила лисиця. Розтин показав, що хижачка була заражена сказом. На вулицях Володимирській та Теремнівській сказом заразили домашніх котів. Новарчук пояснила, що найімовірніше, тварини перейняли хворобу від щурів.

Ця недуга небезпечна та смертельна як для людини, так і для тварини. Симптомами є неабияка агресія, відсутність почуття страху на першій стадії, підвищення температури тіла. Далі настає чутливість до зовнішніх подразників, параліч і зрештою смерть.

Заражені тварини особливо небезпечні для приручених домашніх улюбленців. Адже дворові пси чи коти від таких тварин будуть тікати, уникаючи зустрічі. Домашні ж часто намагаються захистити своїх господарів, вступити в контакт. Тому ризикують заразитися. Хвороба передається через слину, покуси.

Вакцинувати тварину можна в Луцькій міській державній ветеринарній поліклініці, що на вулиці Ковельській. Богдана Новарчук запевняє, що сама вакцина – безплатна.

А ось вакцин для людей проти цієї смертельної недуги у міській лікарні немає. Про це повідомив міський голова Микола Романюк і запевнив, що відповідні служби вже працюють над розв'язанням цього питання.

У комунальному підприємстві «Ласка» наголошують: у жодному разі, побачивши тварину з ознаками сказу або з неадекватною поведінкою, не намагайтеся її прогнати самотужки. У таких випадках треба телефонувати на підприємство за номером (095) 002-28-10, щоб працівники могли оперативно забрати таку тварину.

❌ КРОКОМ РУШ

ПІДСТАВ ДЛЯ ЧЕРГОВОЇ ХВИЛІ МОБІЛІЗАЦІЇ ПОКИ НЕМАЄ

У разі збереження стабільної ситуації на Донбасі демобілізація військослужбовців, призваних під час четвертої хвилі мобілізації, може бути оголошена в березні-квітні 2016 року.

Про це заявив начальник Генерального штабу України Віктор Муженко в інтерв'ю «5 каналу».

Посадовець наголосив, що оголошення чергової хвилі мобілізації тісно пов'язане з демобілізацією військових.

«Проведення мобілізації та демобілізації буде залежати від ситуації, яка виникне на фронті. 31 грудня завершується термін виконання Мінських домовленостей, після цієї дати можна буде говорити про конкретні терміни мобілізації та демобілізації», – зазначив начальник Генштабу.

За його словами, терміни та обсяги сьомої хвилі мобілізації ще не визначені.

«Рішення ще немає і передумов для проведення чергової хвилі мобілізації на сьогодні немає, але підготовчі заходи проводяться», – повідомив Муженко.

Він також додав, що сьома хвиля мобілізації буде меншою за чисельністю.

«У нас четверта хвиля мобілізації з усіх шести була наймасовішою. Тому, якщо буде сьома хвиля, то вона буде меншою за своєю чисельністю. Кількість особового складу не так впливає на зниження або збільшення потенціалів військових частин», – підкреслив Віктор Муженко.

❌ ЗАБАРИЛИСЯ

АБО ЛІЧИЛЬНИК, АБО БЕЗ ГАЗУ

Майже 4400 осель волинян досі не мають лічильників газу. За такої ситуації вже з 1 січня 2016 року постачання блакитного палива у ці домогосподарства для користування газовими водонагрівачами та підігріву їжі має бути припинене.

В Україні станом на 1 листопада 2015 року лічильники встановили в 75% домогосподарств цієї категорії, повідомляє Інформаційне агентство Волинські Новини. Ще 280 тисяч домогосподарств, що користуються газом для підігріву води та приготування їжі, досі не мають відповідного обладнання.

Заступник голови правління ПАТ «Волингаз» Дмитро Бонюк пояснює, що відповідно до закону України «Про забезпечення комерційного обліку природного газу» від 16.06.2011, лічильники мають бути встановлені залежно від газового обладнання і обла-

штвані в споживачів у такі строки:

– якщо встановлено газові плити та газові водонагрівачі – до 1 січня 2016 року;
– якщо газ використовується тільки для приготування їжі (газові плити) – до 1 січня 2018 року;

– для споживачів, які використовують природний газ для опалення, підігріву води та приготування їжі, установку безплатних лічильників проводили раніше – до 1 січня 2012 року.

Якщо ж у визначені терміни споживач не встановить

лічильник за свій рахунок або не погодиться на установку лічильника безплатно, то згідно з законом, газопостачання йому має бути припинено.

Отож, будинки, в яких встановлені газові водонагрівачі (колонки), мають бути оснащеними до 1 січня 2016 року приладами обліку.

У ПАТ «Волингаз» запевняють: для виконання вимог закону створили необхідну кількість бригад, закупили лічильники та комплектувальні до них. Але сьогодні газовики зіткнулися з тим, що волиня-

ни не хочуть встановлювати лічильники, оскільки для них це не вигідно.

«Зниження норм споживання газу без лічильника позбавило споживачів бажання встановлювати прилади обліку. Про це свідчить зменшення кількості заяв на встановлення платних лічильників, не рідкістю стали і відмови від них. А вже рішенням уряду (постановою КМУ від 29.04.2015 р.) норми споживання газу без лічильників було зменшено вдвічі. Внаслідок цього виявилось, що ті, хто поставив прилади обліку газу, платитимуть більше, ніж ті, у кого їх немає», – пояснює Дмитро Бонюк.

Він зазначає, щодня по області працює 20 бригад, які встановлюють понад 50 лічильників на день, аби виконати поставлені завдання.

Згідно з інформацією, наданою ПАТ «Волингаз», станом на 1 грудня у 84% осель, в яких встановлено газову плиту та водонагрівач, вмонтовані прилади обліку.

❌ ЗА НАШІ ГРОШІ

АВАКОВ ОЗВУЧИВ ЗАРПЛАТИ НОВИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков розповів, які зарплати будуть отримувати працівники Національної поліції.

На своїй сторінці у «Facebook» він зазначив, що згідно із постановою Кабміну «Про грошове забезпечення поліцейських Національної поліції» від 11 листопада, розміри посадових окладів українських полісменів зросли в 2-3 рази, а оклади за спеціальні звання – в 12-18 разів.

Наприклад, посадовий оклад поліцейського становить 1700 гривень, коли ж у мільйонера був 500 гривень. Відтепер поліцейські за спеціальні звання «сержант поліції» отримують 800 гривень надбавки, а мільйонерам із цим же званням додавали всього 45 гривень.

Аваков також зауважив, що для поліцейських діятиме система надбавок. Зокрема, за спеціальні умови ведення служби передбачено надбавку в розмірі 100% від посадового окладу з урахуванням спеціального звання. До того ж, передбачені доплати за стаж роботи в Нацполіції.

За словами Авакова, новачок у поліції отримуватиме від початку 6 163 гривні і з кожним роком зароблятиме надбавку. Проте міністр наголосив, що нові зарплати отримуватимуть тільки ті працівники Нацполіції, які пройдуть перекваліфікацію.

РОЗМІРИ ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ГОЛОВНИХ УПРАВЛІНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ:

- начальник Головного управління (генерал-майор, вислуга від 19 до 22 років) – 22 579 грн;
- перший заступник начальника Головного управління (полковник, вислуга від 16 до 19 років) – 19 640 грн;
- заступник начальника Головного управління (полковник, вислуга від 16 до 19 років) – 18 156 грн;
- начальник управління, самостійного відділу (підполковник, вислуга від 13 до 16 років) – 15 269 грн;
- заступник начальника управління, самостійного відділу (підполковник, вислуга від 13 до 16 років) – 14 236 грн;
- начальник відділу у складі управління (майор, вислуга від 10 до 13 років) – 12 983 грн;
- заступник начальника відділу у складі управління (майор, вислуга від 10 до 13 років) – 12 008 грн;
- старші: оперуповноважений, слідчий, інспектор (капітан, вислуга від 7 до 10 років) – 10 144 грн;
- оперуповноважений, слідчий, інспектор (капітан, вислуга від 7 до 10 років) – 9 914 грн.

РОЗМІРИ ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ АПАРАТУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ:

- голова Національної поліції (полковник) – 98 060 грн;
- перший заступник Голови Національної поліції (генерал-лейтенант, вислуга понад 25 років) – 75 869 грн;
- заступник Голови Національної поліції (полковник, вислуга від 19 до 22 років) – 62 978 грн;
- начальник Департаменту, Головного управління (полковник, вислуга від 16 до 19 років) – 30 939 грн;
- перший заступник начальника Департаменту, Головного управління (полковник, вислуга від 13 до 16 років) – 28 678 грн;
- заступник начальника Департаменту, Головного управління (полковник, вислуга від 13 до 16 років) – 28 097 грн;
- начальник управління у складі Департаменту, Головного управління (полковник, вислуга від 13 до 16 років) – 20 542 грн;
- заступник начальника управління у складі Департаменту, Головного управління (полковник, вислуга від 13 до 16 років) – 19 379 грн;
- начальник відділу у складі Департаменту, Головного управління (підполковник, вислуга від 10 до 13 років) – 17 012 грн;
- заступник начальника відділу у складі Департаменту, Головного управління (підполковник, вислуга від 10 до 13 років) – 16 452 грн;
- головні: оперуповноважений-інспектор, інспектор; старший слідчий в особливо важливих справах (майор, вислуга від 10 до 13 років) – 13 404 грн;
- старші: оперуповноважений, слідчий, головний спеціаліст, інспектор з особливих доручень (майор, вислуга від 10 до 13 років) – 12 490 грн;
- оперуповноважений, слідчий, інспектор (майор, вислуга від 7 до 10 років) – 10 012 грн.

РОЗМІРИ ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ВІДДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ:

- начальник відділу (полковник, вислуга від 13 до 16 років) – 11 960 грн;
- перший заступник начальника відділу (підполковник, вислуга від 13 до 16 років) – 11 182 грн;
- заступник начальника відділу (підполковник, вислуга від 13 до 16 років) – 10 778 грн;
- начальник сектору (майор, вислуга від 10 до 13 років) – 10 420 грн;
- старші: оперуповноважений, слідчий (капітан, вислуга від 10 до 13 років) – 8 778 грн;
- оперуповноважений, слідчий, дільничний інспектор (старший лейтенант, вислуга від 7 до 10 років) – 7 839 грн;
- помічник: оперуповноваженого, слідчого; поліцейський (сержант, вислуга від 2 до 4 років) – 6 163 грн.

НА ПРАВАХ РЕКЛАМИ

ВОЛИНЬ ЯК ТЕРИТОРІЯ УСПІХУ

Вікторія СЕМЕНЮК

Волинську делегацію укропівців відзначили на першому з'їзді депутатів місцевих рад від політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП», що відбувся у Києві 3 грудня.

На захід запросили близько 900 депутатів. Як і годиться, урочисту частину з'їзду розпочали з виконання Державного Гімну України.

Опісля продемонстрували відео із кадрами затримання голови політради УКРОПу Геннадія Корбана та суду над ним. Пізніше відбулося пряме включення з Дніпропетровська, де наразі й перебуває політик.

Як відомо, 31 жовтня у Дніпропетровську розпочалися масові обшуки укропівців. Їх організували в будинку лідера партії і його хворих батьків, а також вдома у голови правління «Фонду оборони країни» Павла Хазана. Крім того, рано-вранці правоохоронці виламали двері й провели обшук в офісі фонду. Зрештою Геннадія Корбана затримали. Наразі лідер політради УКРОПу перебуває під домашнім арештом.

Після звернення Геннадія Корбана відбулося загальне представлення команд укропівців з усіх областей України, зокрема, й з Волині. До слова, найбільша кількість делегатів прибула саме з Київської та Волинської областей.

«Волинь – це територія нашого успіху, адже проходження 22% укропівців до облради – відповідь всім тим, хто говорив до виборів, що ми – дніпропетровська партія. Тому я хочу подякувати і сказати, що ми насправді розуміємо причини такого результату. Він, зокрема, отриманий завдяки Ігорю Палиці – сильному лідеру та особистості», – зазначив голова секретаріату, член політради УКРОПу Денис Борисенко.

Запросивши на сцену волинських делегатів, Борисенко

ВОЛИНСЬКИХ УКРОПІВЦІВ ВІДЗНАЧИЛИ У КИЄВІ

На виборах 25 жовтня 2015 року до місцевих рад (обласних, районних, міських та районних у містах) від партії УКРОП було обрано 1740 депутатів: 140 – до обласних рад; 773 – до районних рад; 323 – до міських рад міст обласного значення; 336 – до міських рад міст районного значення.

З урахуванням депутатів сільських та селищних рад «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» має понад дві тисячі депутатів. Представники партії обрані до 18 обласних рад. Облраду на Волині очолив укропівець Ігор Палиця.

Мери від УКРОПу обрані в семи містах: Дніпропетровську, Ямполі, Глинянах, Кролевеці, Баранівці, Світловодську та Жовтих Водах.

Згідно з результатами місцевих виборів, УКРОП став найбільш рівномірно представленою партією, зайшовши в місцеві ради західних, східних, північних і південних областей. Середній результат партії – 7,3% (дані по обласних радах). Таким чином, партія фактично подолала прохідний бар'єр до Верховної Ради.

надав слово голові Волинської обласної регіональної парторганізації політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» Вячеславу Рубльову.

«Сьогодні ми маємо пам'ятати, що вибір громадян варто підтверджувати своєю щоденною працею. Заради країни. І тому я хочу ска-

зати: прагніть і перемагайте. Завдяки нашому лідеру на Волині і прекрасній команді професіоналів ми досягли успіху. Але на цьому не потрібно зупинятися. Ми маємо прагнути неможливого. Тільки тоді досягнемо успіху на території усієї країни. Впевнений: ми переможемо і збудуємо нову державу, яка буде

квітнути, у якій не буде війни», – наголосив волинський укропівець.

Зауважимо, під час заходу виступив і новообраний голова Волинської обласної ради та член політради партії УКРОП Ігор Палиця, який акцентував увагу присутніх на тому, що УКРОП під час виборів на Волині показав такий високий результат завдяки довірі людей, адже народ укропівцям повірив.

«Ми отримали прекрасний результат, бо почали «зшивати» цю країну. Свого часу, аби привести Януковича до влади, її розділили. Зробили це за допомогою деяких телеканалів. Тоді людям, які живуть на сході країни, сказали, що Західна Україна їх не любить, вважаючи нижчим сортом. Минув час. І от на нашу долю випало виправити оцей ганебний результат роботи 2003 року. Як наслідок, ми отримали громадянську війну. По суті, вона спровокована, сфабрикована. Але сьогодні партія УКРОП почала показувати, що ми – це військові, вчителі, лікарі, жінки й чоловіки.

Це партія українців, які народилися в цій країні, хочуть в ній жити, хочуть, щоб усі були рівними за можливостями, незалежно від віросповідання та місця проживання», – наголосив Ігор Палиця.

Варто зазначити, УКРОП на нещодавніх виборах підтримали по всій країні – партія провела своїх кандидатів у місцеві ради всіх рівнів. Так, депутати від цієї політсили представлені у 18 обласних радах, 197 міських та 233 радах у районах. Зі слів новообраного голови Волинської облради, виборча кампанія була досить непростюю.

«Я сказав би, що вона була навіть дуже важка. Такого адмінресурсу, який ми відчули під час цієї виборчої кампанії, не було ніколи. Янукович не дозволяв собі робити ті речі, які робила цього разу Адміністрація Президента. Ми це відчули на собі. Так, працівникам бюджетної сфери дозволяли балотуватися від будь-якої партії, тільки не від УКРОПу. Попереджали, що одразу звільнять з роботи. Ми бачили судові й кримінальні провадження, які ведуться проти члена нашої політради Геннадія Корбана. Було очевидним те, що волонтери віддавали останнє, аби купувати каски, бронезилети, машини, мікроавтобуси, аби українцям було чим воювати. А тим часом гроші в державі були, але їх спрямовували не туди, куди потрібно. Ви ж бачили, що спецпризначенців, які приїхали брати «одного маленького єврея», одягнули і озброїли, як «з голочки». І це при тому, що війнам на сході немає у що одягнутися. Країна йде не туди, люди доведені до останньої краплі. Не можна вбивати українців тільки за те, що їхні думки не збігаються із київськими. Якщо бачите помилки – виправляйте їх. Пропонують гроші – потерпіть, не беріть. Бо саме нам дано великий кредит довіри від людей», – резюмував Ігор Палиця.

ДОБГОБУД

НА ЗАВЕРШЕННЯ
БУДІВНИЦТВА –
300 МІЛЬЙОНІВ

Для того аби в області розв'язати питання незавершеного будівництва шкіл, дитячих садків та медичних закладів, потрібно 300 мільйонів гривень.

Про це йшлося 8 грудня на публічному обговоренні обласного бюджету та перспектив розвитку регіону.

За словами голови облдержадміністрації Володимира Гунчика, сума для завершення недобудованих соціальних об'єктів сягала 450 мільйонів, однак її вдалося зменшити завдяки місцевому та державному бюджетам.

Голова Волинської обласної ради Ігор Палиця вважає, що насамперед добудувати потрібно ті об'єкти, від яких отримує користь громада, а не робити чергові транші для збагачення тих, хто брав участь у непрозорих тендерах.

«Зараз фінансова ситуація надзвичайно складна, тому потрібно вкладати кошти тільки туди, де можна отримати ефективний результат для громади», – переконаний Палиця.

Зокрема, на добудову перинатального центру, який буде діяти при обласній дитячій лікарні, планують виділити з бюджету 8 мільйонів гривень.

ІНІЦІАТИВА

ІНВЕСТУЄШ У ВОЛИНЬ – ДІЛИСЯ ПРИБУТКАМИ З ГРОМАДОЮ

При обласній раді створюють дорадчий орган, який сприятиме залученню інвестицій у розвиток Волині.

Таку ініціативу озвучив голова Волинської обласної ради Ігор Палиця під час публічного обговорення бюджету та перспектив розвитку області.

Дорадчий орган не буде структурним підрозділом виконавчого апарату облради і працюватиме на волонтерських засадах. Інвестиційні проекти залучатимуть в об-

ласть на конкурсній основі.

Ігор Палиця вважає, що Волинь має максимально використовувати своє географічне розташування, прикордонний статус та природні багатства для залучення інвестицій, щоб покращити економічну ситуацію області.

На сьогодні економічні показники дотаційної Волині не є втішними. За інформацією депутата обласної ради, доктора економічних наук Ірини Вахович, область в аутсайдерях серед українських регіо-

нів за рівнем розвитку економіки.

Ігор Палиця переконаний, що одним зі шляхів виходу з кризи є формування стратегії розвитку Волині на найближчі п'ять років. Серед пріоритетів – ефективне використання надр.

«Область багата на надра, але я категорично проти, щоб їх розбазарювали. Я не прихильник того, щоб просто роздавати землю інвесторам: чи то під розробку торфу, чи то бурштину. Вважаю, що земля має належати громаді, а

розробляти родовища, які на ній є, повинні комунальні підприємства. Якщо ж інвестор має подібні наміри, то, будь ласка, підписуймо договір про співпрацю та ділімо прибутки з громадами. Ми все робитимемо для того, щоб інвестор без бюрократичних перепон отримав шанс чесно працювати. Але все, що є в області, має залишитися тут. Думаю, що переконаю депутатів у правильності таких підходів», – зазначив голова облради.

ЗЛОВЖИВАННЯ

ХЛІБОКОМБІНАТ РОЗКРАДАЮТЬ І НЕ ПЛАТЯТЬ ЗАРПЛАТУ

Керівництво Державного підприємства «Луцький комбінат хлібопродуктів № 2» підозрюють у систематичному розкраданні борошна, тому просять здійснити перевірку хлібокомбінату.

З відповідним запитом до прокурора області виступив перший заступник голови Волинської обласної ради Олександр Пірожик під час сесії 8 грудня.

Пірожик повідомив, що до нього як до депутата облради надійшло колективне звернення працівників «Луцького КХП № 2», які просять вжити заходів стосовно керівництва щодо систематичних крадіжок зернового помелу та не виплати заробітної плати з 1 вересня до грудня 2015 року, а також індексації за липень. Під зверненням підписалися 43 працівники.

Заступник голови облради зазначив, що заявники називають конкретні факти, дати та прізвища, а також номерні знаки автомобілів, коли за наказом із підприємства вивозили тонни борошна вищого ґатунку. За словами працівників хлібокомбінату, такі відвантаження зазвичай робили у вихідні дні.

Автори звернення запевнили,

що коли автомобілі, які вивозили борошно, затримали, усі докази порушень знищили. А частина фігурантів звільнилася з роботи.

«Було стерто весь відеонагляд за цей період, знищено журнал зняття лічильників (журнал суворой звітності), в якому записували кількість мішків із борошном та клієнтів, лічильники було збито,

хоча їх мають збивати комісійно», – йдеться у зверненні.

Відтак перший заступник голови облради попросив прокурора Волинської області Дмитра Чепіжака здійснити перевірку відомостей, викладених у колективному зверненні працівників ДП «Луцький комбінат хлібопродуктів № 2», а у разі виявлення порушень вжити заходів задля їх усунення, притягнути винних до відповідальності.

Як відомо, ДП «Луцький комбінат хлібопродуктів № 2» банкрутує з боргами на загальну суму 472,02 мільйона гривень. За привласнення зерна торік було засуджено директора держпідприємства і його заступницю, їх зобов'язали виплатити на користь Держрезерву 45,27 мільйона гривень збитків.

ЛУЦЬКА ДВАДЦЯТКА

Тетяна ГРІШИНА

Виконавчий комітет Луцької міської ради відтепер налічуватиме 20 осіб. При тім затвердженнями є лише 18 членів виконкому. Однак навіть нинішній склад дає можливість припустити, що більшість у виконавчому органі не буде йти всупереч політиці міського голови.

НА ЗАПАС

Робота у виконавчому комітеті – неоплачувана, здійснюється на громадських засадах. Його члени збираються двічі на місяць, аби ухвалювати важливі для міста рішення. Наприклад, саме виконком заслуховує звіти про роботу комунальних підприємств, затверджує тарифи на проїзд у міському транспорті, надає дозвіл на розміщення реклами чи, скажімо, кіосків.

Ще п'ять років тому кількість членів виконкому ледь перевищувала 10 осіб. Згодом після подій Євромайдану зросла до 19 осіб. Нині ж, за пропозицією міського голови, його чисельність збільшили до 20 осіб.

При цьому склад виконавчого комітету, згідно із регламентом його роботи, пропонує саме міський голова. Частина осіб увійшли туди за своєю посадою. А саме – міський голова Микола Романюк, його заступники Тарас Яковлев, Сергій Григоренко, Юрій Моклиця, Юрій Вербич, а також секретар міської ради Юлія Вусенко. За своєю посадою увійшов до складу виконкому й начальник Луцького відділу поліції Головного управління Національної поліції у Волинській області Ігор Муковоз.

Оскільки міський голова наполягає, аби у нього було саме п'ятеро заступників, то до складу виконкому увійде за посадою й майбутній підлеглий.

НЕ ПОДІЛИЛИ

Ім'я ще одного члена виконкому (поки що інкогніто) буде з журналістського середовища. Це пропозиція постійної депутатської комісії, яку озвучив депутат від «Свободи» Микола Федік, а більшість у міській раді ініціативу підтримала. Свою пропозицію обранець аргументував тим, що таким чином виконавчий орган влади буде більш відкритим.

Акула пера забрав квоту у Антона Сухомлина, заступника директора ТОВ «Спеціалізовані роздрібні системи», якого пропонували у лави членів виконкому.

До слова, через цю ініціативність «свободівців» пограти м'язами спробувала новообраний секретар міської ради Юлія Вусенко. Річ у тім, що тих членів виконкому, які не йдуть за посадою, зазвичай пропонує політична сила, що має представництво у раді. «Свобода» делегувала свого представника Михайла Щура, президента Волинського обласного Благодійного фонду Олега Чернецького. А згадуваний Антон Сухомлин – креатура «Самопоміч». Він, до речі, був і кандидатом у депутати міської ради.

Втім тут є нюанс, адже за результатами виборів «свободівці» здобули у раді п'ять мандатів, а «Самопоміч» – чотири. А з огляду на те, що Вусенко стала секретарем і проходить у виконком за посадою, то, маючи меншу кількість депутатів, «Самопоміч» мала би більшу кількість членів виконкому.

Тому, коли Федік запропонував ввести журналіста замість креатури «Самопоміч», Юлія Вусенко запропонувала ввести того ж журналіста, втім вже замість креатури «Свободи» Михайла Щура. За цю пропозицію секретаря зрештою проголосувало лише чотири депутати, ймовірно, від партії Садового. А ініціативу «Свободи» підтримали. Втім, з огляду на те, що, ймовірно, йдеться про банальну перепалку через несправедливий розподіл мандатів у виконкомі за партійними квотами, то говорити про бажання підсилити прозорість виконкому завдяки членству журналіста зарано.

«Вибрики» під час сесійного засідання мали продовження. Зокрема, Вусенко звинуватила «свободівців» у порушенні домовленостей.

«Напередодні під час засідання голів фракцій погодили усі кандидатури членів виконавчого комітету. Домовленість була такою: кожна фракція могла мати свого представника у виконкомі.

«Свобода», переводячи це в політичні

ігрища, вирішила порушити домовленості та ще й спекулювати на питанні присутності представників ЗМІ у складі виконкому, мовляв, «Самопоміч» не потрібен представник у виконкомі, нехай краще це буде журналіст. Насправді «Свобода» мала можливість запропонувати до складу виконкому журналіста від своєї політичної сили, однак два дні тому під час засідання голів фракцій представники цієї партії такого бажання чомусь не виявили і запропонували кандидатуру Михайла Щура. Моя позиція така: за бажання люди зі «Свободи» могли б погодити попередньо кандидатуру на члена виконкому з числа медійників нашого міста, але цього зроблено не було, – йшлося у заяві секретаря.

Реакція Федіка не забарилася. Він на своїй сторінці у «Facebook» написав, що «егоїзм і надмірні політичні апетити взяли гору над спокійною і зваженою оцінкою ситуації».

«Припускаю, що однокі та необ'єктивні

Якщо міську раду можна називати місцевим «парламентом», то виконком є її урядом. Він підконтрольний та підзвітний міській раді. Комітет у межах своїх повноважень ухвалює рішення, обов'язкові для виконання всіма розташованими на території міста підприємствами, установами, організаціями, посадовцями і жителями. Він попередньо розглядає проекти міських програм економічного та соціального розвитку, цільових програм, міського бюджету, проекти рішень з інших питань, що вносяться на розгляд міської ради. А також координує діяльність виконавчих органів міської ради, підприємств, установ, організацій,

висновки Юлії Вусенко зумовлені тим, що «Самопоміч» є ще молодим і зеленим політичним проектом. Звідси впливає ця особлива тональність, абсолютно непотрібна образливість. Але ми виважено і з повним розумінням ставимось до її імпульсивних дій та слів. Якщо бути відвертим, то «Самопоміч» у Луцькій міськраді й так отримала величезний бонус у вигляді посади секретаря міськради. Певнений, що присутність у виконкомі кандидата юридичних наук, секретаря міської ради Юлії Вусенко з лихвою компенсує нереалізовані, хоча і чарівні мрії «Самопоміч», – йдеться у повідомленні депутата.

ЯК З ІНШИМИ?

Креатурою від партії «Народний контроль» став приватний підприємець Олег Бондарук. Від Радикальної партії України – адвокат Андрій Парфенюк. До слова, один

що належать до комунальної власності територіальної громади міста, заслуховує звіти їх керівників. Засідання виконавчого комітету міської ради є основною формою його діяльності. Під час таких засідань члени виконкому колегіально обговорюють та ухвалюють рішення. Засідання проводяться двічі на місяць: у першу і третю середу. Вони – відкриті, окрім розгляду тих питань, які містять інформацію з обмеженим доступом (наприклад, щодо майнових прав неповнолітніх абощо). Усі рішення виконавчого комітету (в тому числі з процедурних питань) ухвалюються більшістю голосів від загального складу виконавчого комітету.

ТОП-10 НАЙБІЛЬШИХ
ВИКОНКОМІВ
ОБЛАСНИХ ЦЕНТРІВ*

1. Житомирська міська рада – 23 особи
2. Рівненська міська рада – 22 особи
3. Луцька міська рада – 20 осіб
4. Харківська міська рада – 20 осіб
5. Кіровоградська міська рада – 17 осіб
6. Миколаївська міська рада – 17 осіб
7. Івано-Франківська міська рада – 16 осіб
8. Одеська міська рада – 16 осіб
9. Запорізька міська рада – 15 осіб
10. Херсонська міська рада – 15 осіб

*Інформація зібрана з офіційних сайтів міських рад станом на 7 грудня 2015 року. Вона може змінюватися за рішенням новообраних міських рад.

із депутатів-«радикалів» Сергій Була, якого вважають бізнес-партнером сина Миколи Романюка Володимира. «Батьківщина» представила юриста ТзОВ «Марк-Медіа» Ірину Чебелюк, БПП «Солідарність» – помічника директора ДП «АТЗ № 1» АТ «АК «Богдан Моторс» Романа Романюка, а «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» з огляду на те, що здобуло аж 15 мандатів у міській раді, запропонувало двох кандидатів, які вже працювали у виконкомі. А саме – виконавчого директора Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Ореста Маховського та заступника голови Волинської обласної організації Української Спільки ветеранів Афганістану Олександра Тиводара.

Стосовно інших, то як голова Ради голів ОСББ Луцька до виконкому пройшов Роман Бондарук. Він – колишній депутат міської ради. До слова, за інформацією «ХЛ», як один із претендентів у виконком від представників ОСББ була Юлія Сабатюк, втім за певних невідомих причин мер не обрав її кандидатуру.

Пройшли у виконком також представник громадської організації «Волинська асоціація перевізників таксі», власник служби «Максим-таксі» та «Сім-таксі» Сергій Романчук. Втім чи за квотою перевізників, а чи за співпрацею із мером чоловік отримав місце у виконкомі – питання риторичне. Адже бізнесмен відкрито агітував за кандидатуру Миколи Романюка під час виборів 2015 року.

Генеральний директор ТзОВ «Луцька картонно-паперова фабрика» Олександр Шараєв уже був членом виконкому минулого скликання. Свого часу він замінив Віктора Чорнуху, голову наглядової ради ПАТ «Луцьксантехмонтаж № 536», який був висунутий від Волинського об'єднання організацій роботодавців.

Ще одним членом виконкому став Сергій Денисенко від Волинської обласної асоціації ветеранів АТО. Про чоловіка відомо небагато. У мережі знайшлися відомості, що він – старшина запасу та був нагороджений відзнакою «Учасник АТО» від головнокомандувача Збройних Сил України Віктора Муженка.

Таким чином, у виконавчому комітеті із 20 осіб, за інформацією «Хронік», 13 членів прямо або опосередковано можна віднести до команди мера. Це дає підстави стверджувати, що робота у виконкомі буде злагодженою. Для міського голови це, звісно, плюс, втім залишається сподіватися, що голос критично налаштованих до політики міського голови також буде почутий, а здоровий скепсис – підтриманий. В іншому випадку – чи є сенс в обранні аж 20 осіб, які мають забезпечувати плюралізм думок і бачень, якщо більшість все одно вирішить, як того хоче влада? І ще такий нюанс. Виконавчий комітет міської ради розбавили після Євромайдану представниками активу та громадськості. Нині ж, коли частина активістів розчарувалася у владі, а інша отримала владні крісла, орган виконкому знову повернувся до партійно-квотного принципу, коли громадськість бере участь в ухваленні важливих рішень радше за залишковим принципом.

У КАМЕНІ-КАШИРСЬКОМУ З'ЯВИТЬСЯ ДОВГООЧІКУВАНИЙ БАСЕЙН

**Інформаційне агентство
Волинські Новини**

Уже на початку літа 2016 року в Камені-Каширському з'явиться новий плавальний басейн. Його почали будувати разом зі школою ще понад 20 років тому. Гімназію завершили, а прибудова-довгобуд до сьогодні нагадує про плани радянських чиновників, яким так і не судилося збутися.

ПЕРШІ КРОКИ

Рішення про відновлення довгобуду, що перебуває на балансі місцевої гімназії №2, ухвалили під час візиту в район ще у вересні цього року засновника Фонду «Новий Луцьк» Ігоря Палиці. А нещодавно для визначення масштабу робіт та домовленостей із підрядниками камінь-каширську гімназію відвідав голова правління Фонду Олександр Товстенюк. Під час зустрічі з адміністрацією школи визначили перші кроки, які потрібно зробити для відновлення будівельних робіт на об'єкті.

Як уже писали «Хроніки», 13 вересня, відкриваючи легкоатлетичний комплекс в Камінь-Каширському районі, засновник Фонду «Новий Луцьк» Ігор Палиця запевнив, що Фонд у співфінансуванні з районним бюджетом уже наступного року планує завершити роботи щодо відновлення басейну:

«Принципи роботи Фонду, мої життєві принципи: я працюю не під вибори, і це ми довели своєю роботою в Луцьку. Ми працюємо на перспективу області. Хочемо довести, що Волинь буде найкраща в спорті, найкраща по здоров'ю, найкраща в науці».

Варто зауважити, що уже з 1 січня Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» змінить свою назву на «Тільки Разом». Це зумовлено тим, що змінюється географія діяльності Фонду. Відтепер вона поширюватиметься на всю область.

Розбудова спортивної інфраструктури – у переліку першочергових завдань команди Фонду.

«Завершення цього об'єкту – обіцянка Ігоря Палиці. Він поставив за мету у найкоротші терміни реалізувати цей проект. Вартість добудови басейну коштуватиме 15-17 мільйонів гривень. Наступного тижня ми будемо мати чітке розуміння і кошторис цього об'єкту. Окрім того, надалі продовжимо реалізацію проектів із будівництва спортивної інфраструктури в районах», – запевнив голова правління Фонду Олександр Товстенюк.

Як ідеться в повідомленні прес-служби Фонду, камінь-каширська спортивна команда з плавання посідає в районі не останні місця. Діти показують результати, хоч не мають для цього належних умов.

Закономірно, що тему довгобуду піднімали під час виборчих кампаній. Кандидати, які балотувалися в окрузі, навіть проводили якусь частину робіт, аби продемонструвати, що обіцянки й справді реальні. Втім після

Олександр Товстенюк запевнив, що вже до літа наступного року школа отримає новий плавальний басейн на шість доріжок завдовжки 25 метрів, з душовими та роздягальнями, а також додатковим міні-басейном для наймолодших

оголошення результатів виборів про обіцяне знову забували.

Кілька років тому адміністрація гімназії ухвалила рішення обгородити територію довгобуду парканом, аби запобігти можливому травмуванню учнів, і на цьому роботі припинилися.

ВІД СЛІВ – ДО ДІЙ

Для дітей і батьків наявність басейну має велике значення. Педагоги впевнені, що заняття плаванням суттєво покращать здоров'я школярів.

«Найперше, про що мріють усі учні нашого міста, – це басейн. Спортивно-оздоровча робота у нас проводиться на високому рівні. У школі багато дітей з чорнобильської зони. Більшість із них мають ослаблений імунітет та здоров'я. У багатьох діагностовано сколіоз та серцеві захворювання. Тому басейн – не лише серцева забота, це спосіб для покращення загального рівня здоров'я учнів. А здорові діти – це мудрі й талановиті діти. По-друге, це підвищить рі-

вень спортивної підготовки учнів», – розповідає директор школи Ганна Куницька.

Попередньо проектувальники, які приїжджали оглядати будівлю, запевняли, що вигідніше побудувати басейн на новому місці. Але директор школи наполягала на своєму, адже саме через довгобуд пролягають усі шкільні комунікації, що, своєю чергою, несе значні тепловтрати для школи, яку опалюють газом. Зрештою, після того, як район відвідав Ігор Палиця, ці аргументи почули, і вже у найближчі дні роботи відновляться.

Плавальний басейн стане ще одним спортивним об'єктом, який збудують в районі за сприяння Фонду. У вересні в Камінь-Каширському завершили будівництво футбольного міні-поля з легкоатлетичними доріжками та майданчиком для занять волейболом.

Уже тепер новостворена спортивна інфраструктура дає можливість проводити у місті змагання міжрайонного та обласного рівнів. Після завершення будівництва басейном зможуть користуватися не лише жи-

тели Камені-Каширського, а й жителі довколишніх сіл.

«Команді Фонду, яка взялася відновлювати басейн, я вірю. Впевнений, що їм вдасться це зробити. Я знаю, що Ігор Палиця та голова правління Олександр Товстенюк захоплюються спортом, тому мають особистий інтерес в тому, щоб залучити до цього молодь. Такий об'єкт в місті – це радість для дітей, а дітей у нас дуже багато, оскільки народжуваність – одна з найвищих не лише в області, а й в країні. У районі є жінки, які мають уже по 11 дітей», – розповів міський голова Камені-Каширського Василь Бондар.

Разом із Олександром Товстенюком оцінити технічний стан об'єкта прибули спеціалісти-будівельники, які найближчими днями мають визначити кошторисну вартість проекту та скласти план робіт. Завдання оцінюють як непросте, адже тривалий час приміщення під впливом атмосферних умов руйнувалося, але запевняють, що в терміни вкладуться.

Заступник директора підприємства «Західелектромонтаж» Віктор Кобринчук розповів, що передусім потрібно укріпити стіни будівлі, провести технічну інспекцію та визначити першочергові кроки: «Ми сьогодні бачимо лише голі стіни, які потребують ремонту, є фундамент і більше нічого. Повністю відсутні комунікації, нема середини будівельної частини. Але в цьому немає нічого страшного, і басейн цілком реально запустити у визначені терміни».

Уже до літа наступного року школа отримає новий плавальний басейн на шість доріжок завдовжки 25 метрів, з душовими та роздягальнями, а також додатковим міні-басейном для наймолодших.

Під час зустрічі з адміністрацією камінь-каширської гімназії Олександр Товстенюк також ознайомився зі здобутками та напрацюваннями навчального закладу. Він переконався, що тут створено чи не всі умови для розвитку та виховання місцевих школярів. І, на його думку, новозбудований басейн суттєво підвищить рівень гімназії та сприятиме фізичному розвитку учнів.

Х ПРИЗНАЧЕННЯ

Тетяна ГРИШИНА

Міський голова Микола Романюк відтепер матиме п'ятьох заступників, хоча рада затвердила лише чотирьох. Саме така кількість потрібна для розв'язання поставлених завдань, аргументував збільшення числа посадовців мер.

Однак депутатський корпус не підтримав саму ідею міського голови щодо збільшення кількості підлеглих.

На сесію міської ради 3 грудня мер запропонував проект рішення, який передбачає затвердження п'ятьох заступників. Зокрема, серед них Тарас Яковлев (на посаду першого заступника), Сергій Григоренко, Юрій Моклиця, Юрій Вербич та Богдан Гончарук.

Голосування за кожного з претендентів відбувалося по чергово. Втім рішення вважалося ухваленим у тому випадку, якщо за кожного з кандидатів ствердно проголосує більшість. Цього не сталося, бо кандидатура Богдана Гончарука

П'ЯТОГО НЕ ДАНО

не набрала потрібної кількості голосів навіть при повторному голосуванні.

Ще під час обговорення кандидатур депутат Павло Данильчук («Народний контроль») зазначив, що його колеги не голосуватимуть за збільшення кількості заступників, оскільки аргументація такого кроку непереконлива.

З критикою такого рішення виступив і депутат Григорій Пустовит («Батьківщина»). Він зауважив, що кількість заступників не відповідає затвердженій структурі ради. А отже, може утворитися юридична колізія. Проти такого збільшення проголосувала і фракція УКРОПу в міській раді.

Нагомість свою підтримку висловили депутати від «Самопоміч». Мовляв, саме міський голова має формувати власну команду. Нагадаємо, Юлія Вусенко, очільниця волинської «Самопоміч», по-

саду секретаря міської ради також отримала завдяки лобі міського голови.

Після невдалої першої спроби голосування мер оголосив про зміни до проекту рішення, згідно з якими кандидатури Богдана Гончарука не передбачалося. Однак Микола Романюк одразу ж зазначив, що наполягатиме на кількості п'яти заступників і на чергову сесію запропонує ім'я нового кандидата. А також представить для затвердження нову структуру міської ради. Незгода більшості із існуванням п'ятьох заступників викликала у міського голови роздратування.

Таке рішення ради він назвав вставлянням палки у колеса.

Таким чином, за результатами другого голосування заступником міського голови, який опікуватиметься справами виконкому, став Юрій Вербич. Чиновник і раніше обіймав цю посаду.

Посаду першого заступника міського голови обійняв Тарас Яковлев. Його попередня посада була аналогічною. А до цього він працював в органах Луцької міської ради, очолюючи відділ, що опікується комунальним майном. Яковлев клопотатиметься питаннями міжнародної співпраці, земельними питаннями тощо.

Депутат Ігор Поліщук (УКРОП) порадив віце-меру звернути увагу на діяльність КП «Луцькводоканал». Також Яковлеву порадили уважно поставитися до ідеї створення комунального ринку на території Завокзального ринку як альтернативи співпраці з Волинською облспоживспільною.

Ще одним заступником став Сергій Григоренко, який, як відомо, був призначений радником міського голови, також був депутатом міськради шостого скликання від «Батьківщини».

Він опікуватиметься соціальною політикою, субсидіями, підтримкою родин учасників АТО, перенесенням Центрального ринку. У своєму виступі Григоренко зазначив, що також любіватиме на посаді розширення тролейбусної мережі у місті.

Здобув посаду і радник міського голови з питань розвитку велоінфраструктури у Луцьку на громадських засадах Юрій Моклиця, який, до слова, балотувався на місцевих виборах від Блоку Петра Порошенка «Солідарність». Загалом Юрій Моклиця працював в органах місцевого самоврядування, був членом багатьох громадських ініціатив і організацій, обіймав посаду помічника народного депутата Ігоря Лапіна.

Своєю роботою на посаді бачить проведення інвентаризації об'єктів, впорядкування документації, напрацювання стратегій і концепції розвитку територій, роботу у сфері спорту та координації діяльності КП «Ласка».

Детальніший розподіл обов'язків стане відомий після затвердження нової структури міської ради.

Ірина КАЧАН

На другому пленарному засіданні першої сесії новообраної Волинської обласної ради сьомого скликання, що відбулося 8 грудня, обранці громади визначилися із постійними профільними комісіями, в яких працюватимуть щонайменше два роки каденції, створили дві тимчасові комісії та чотири фракції.

Із 64 депутатів на сесію прибуло 59 обранців, принаймні саме стільки було зареєстровано системою голосування.

Спершу депутати озвучили запити, внесли зміни у порядок денний і зрештою вже до обіду завершили засідання.

Як повідомив голова Волинської обласної ради Ігор Палиця, у найвищому представницькому органі краю створено уже п'ять фракцій. Першими у фракцію об'єдналися представники «Батьківщини» ще на засіданні 26 листопада. А вже 8 грудня стало відомо і про створення фракцій «Українського об'єднання патріотів – УКРОП», «Солідарності», «Свободи» і Радикальної партії Олега Ляшка.

Фракцію «Батьківщини» очолила Валентина Касарда, «УКРОПом» керуватиме Вячеслав Рубльов, «Солідарністю» – Володимир Бондар, головним у «Свободі» буде Анатолій Вітів, а у фракції Радикальної партії – Володимир Кучер.

Варто зазначити, що у Волинській раді представлено загалом сім політсил, дві з яких – «Самопоміч» і «Наш край» – наразі не створили фракцій. Утім, найімовірніше, вже на найближчих сесіях і вказані партії оголошать про це.

Під час сесії також було узаконено дві тимчасові комісії. Так, більшістю голосів підтримано проект рішення про положення про Тимчасову контрольну комісію обласної ради з питань проведення перевірки діяльності підприємств, установ та організацій, які перебувають у спільній власності територіальних громад сіл, селищ, міст Волинської області. Іншим рішенням підтримано проект про положення про Тимчасову контрольну комісію обласної ради з питань проведення перевірки діяльності підприємств, установ та організацій, які перебувають у спільній власності територіальних громад сіл, селищ, міст Волинської області.

Голова облради Ігор Палиця заявив, що це рішення – узгоджена позиція всіх політичних сил.

«Від якості діяльності комісії залежить ефективність роботи комунальних підприємств», – певен очільник обласної ради.

Крім того, голова Волинської ради наголосив, що віднині процедура призначення керівників комунальних підприємств стане прозорою, без попередніх кулуарних домовленостей, політичних впливів, мовляв, головним критерієм буде принцип професійності.

І найважливіше – після відносно недовгого і спокійного обговорення депутати підтримали проект рішення про положення про постійні комісії обласної ради. За пропозицією депутата Сергія Слабенка, в документі враховано зміни у функціях постійної комісії з питань депутатської діяльності, місцевого самоврядування, захисту прав людини, законності, боротьби зі злочинністю, яка відтепер опікуватиметься і дотриманням корупційного законодавства в обласній раді.

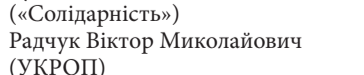
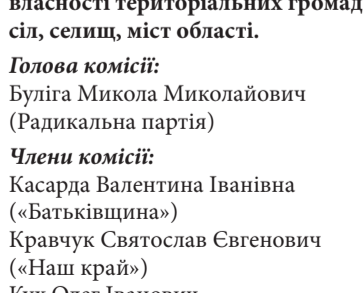
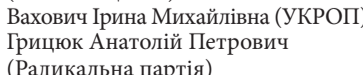
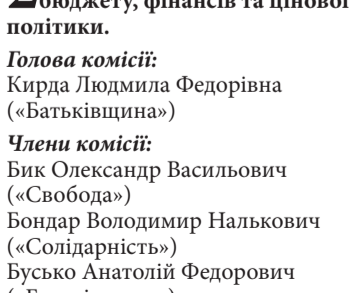
1 Постійна комісія з питань депутатської діяльності, місцевого самоврядування, захисту прав людини, законності, боротьби із злочинністю.

Голова комісії: Вітів Анатолій Миколайович («Свобода»)

НА ПЕРШІЙ-ДРУГІЙ РОЗРАХУЙСЬ

ДЕПУТАТИ ВОЛИНЬРАДИ ПОДІЛИЛИ ПРОФІЛЬНІ КОМІСІЇ

Члени комісії: Зінкевич Костянтин Миколайович («Самопоміч») Курилюк Олександр Іванович (УКРОП) Скопюк Михайло Якович («Наш край»)

2 Постійна комісія з питань бюджету, фінансів та цінової політики.

Голова комісії: Кирда Людмила Федорівна («Батьківщина»)

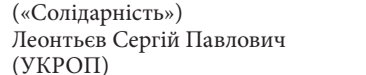
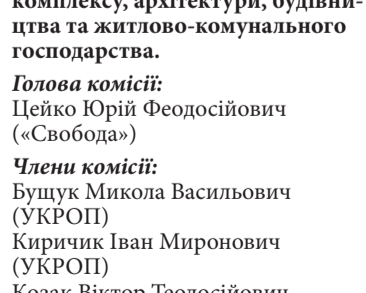
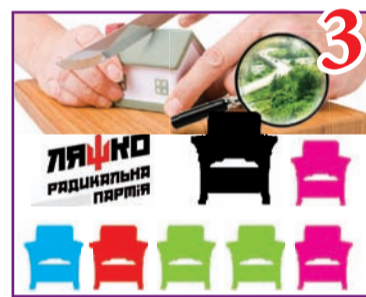
Члени комісії: Бик Олександр Васильович («Свобода») Бондар Володимир Налькович («Солідарність») Бусько Анатолій Федорович («Батьківщина») Вахович Ірина Михайлівна (УКРОП) Грицюк Анатолій Петрович (Радикальна партія)

Діброва Валерій Григорович («Солідарність») Імберовський Михайло Юрійович («Самопоміч») Ліпич Любов Григорівна (УКРОП)

3 Постійна комісія з питань використання майна спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області.

Голова комісії: Буліга Микола Миколайович (Радикальна партія)

Члени комісії: Касарда Валентина Іванівна («Батьківщина») Кравчук Святослав Євгенович («Наш край») Кух Олег Іванович («Солідарність») Радчук Віктор Миколайович (УКРОП)

Панасюк Олексій Вікторович («Самопоміч») Стефанович Леонід Степанович («Солідарність»)

5 Постійна комісія з питань соціального захисту населення, охорони здоров'я, материнства та дитинства.

Голова комісії: Зінчук Олександр Григорович (УКРОП)

Члени комісії: Бегаль Михайло Григорович («Солідарність») Бегаль Олег Петрович («Солідарність») Дибель Володимир Юрійович («Наш край») Кметь Володимир Богданович («Самопоміч») Кучер Володимир Григорович (Радикальна партія) Павлович Григорій Григорович (УКРОП) Сівак Сергій Віталійович («Свобода») Філюк Анатолій Миколайович (УКРОП)

6 Постійна комісія з питань освіти, науки, інформаційного простору, культури та мови, національного і духовного розвитку, сім'ї, молоді, спорту та туризму.

Голова комісії: Савчук Петро Петрович (УКРОП)

Члени комісії: Дунайчук Валерій Савович («Солідарність») Йовик Галина Володимирівна («Батьківщина») Кварцяний Віталій Володимирович (УКРОП) Констанкевич Ірина Мирославівна (УКРОП) Полищук Юрій Петрович («Свобода»)

7 Постійна комісія з питань екології, раціонального використання природних ресурсів.

Голова комісії: Столяр Василь Андрійович («Батьківщина»)

Члени комісії: Бабійчук Борис Федорович («Самопоміч») Гунчик Володимир Петрович («Солідарність») Дейна Володимир Юрійович («Солідарність») Духницький Сергій Анатолійович («Свобода») Котюк Сергій Сергійович (Радикальна партія) Лех Ігор Богданович («Батьківщина») Омельчук Олександр Володимирович (УКРОП) Ройко Юрій Петрович (Радикальна партія)

8 Постійна комісія з питань сільського господарства, продовольства, земельних відносин.

Голова комісії: Заремба Віталій Миколайович («Солідарність»)

Члени комісії: Богдан Вячеслав Петрович (Радикальна партія) Турак Андрій Антонович («Батьківщина») Чернецький Валентин Антонович («Солідарність») Яренчук Володимир Арсентійович («Батьківщина»)

9 Постійна комісія з питань міжнародного співробітництва, зовнішньоекономічних зв'язків та інвестицій.

Голова комісії: Микитюк Роман Володимирович («Наш край»)

Члени комісії: Гупало Юрій Володимирович («Солідарність») Курстак Валерій Людянович («Батьківщина») Лісова Алла Степанівна («Батьківщина») Хвищун Надія Віталіївна (УКРОП).

За матеріалами телеканалу «Нова Волинь»

Ігор Палиця нещодавно став головою Волинської обласної ради. Втім посадовець вже має конкретні погляди на ті проблеми, які турбують область та волинян. Адже його Фонд «Новий Луцьк» уже тривалий час працює в місті, а нещодавно розгорнув свою діяльність у райони краю. Про найважливіші моменти – з перших вуст.

ПРО СПІВПРАЦЮ ОБЛАДИ І ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

«Я переконаний, що ми будемо працювати разом із керівником обласної адміністрації Володимиром Петровичем Гунчиком. Сьогодні у нас немає суперечок один із одним. Він підтримував кандидатуру Володимира Бондаря на посаду голови облради. Але мене обрали більшістю голосів, і тепер нам треба працювати разом. В обласній раді не має бути політики. Політика має бути на виборах під час виборчого процесу. Депутати мають працювати повноцінно в інтересах регіону і жителів Волинської області. Тому я переконаний, що у нас не буде суперечок з головою обласної адміністрації».

«Володимир Петрович – голова обласної адміністрації. І ми маємо разом ухвалювати рішення. Він повинен відчувати, що я його підтримую, що обласна рада хоче працювати з ним і хоче йому довірити, що він буде захищати саме інтереси Волині і волинян, а не Києва і столичних чиновників».

ПРО ЗМІНИ В ОБЛАСНІЙ РАДІ

«Сьогодні потрібно придивлятися до розумних людей, які працюють в обласних і районних адміністраціях, і робити команду, яка після завершення процесів децентралізації зможе якісно й фахово управляти регіоном. Тому я ніколи не поспішав робити скорочення».

«Я з повагою ставлюся до кожного депутата, навіть якщо він має іншу думку. Переступаючи поріг обласної ради, залишаю політику вдома, біля телевізора. Тому в раді у мене будуть опоненти лише в тому випадку, якщо вони хотітимуть покласти щось у кишеню, або голосувати не за те, чого прагнуть люди».

ПРО ОСОБЛИВОСТІ БЮДЖЕТУ-2016

«Єдиний варіант, який ми можемо запропонувати людям, аби вони повірили, що влада може працювати на них, – це аби люди брали участь у формуванні бюджетів, бачили їх прозорість. Я не хочу поспішати із прийняттям бюджетів. У січні можна спокійно працювати по 1/12 бюджету 2015 року. Тим більше, що сьогодні не прийнятий республіканський бюджет, ми не бачимо податкової бази, змін до податкового кодексу. Я хочу, аби люди були переконані, що ні одна копійка не попаде в кишеню до якихось чиновників».

«З 1 січня 2017 року передбачено, що малокомплектні школи не будуть фінансуватися субвенціями з республіканського бюджету, а ляжуть тягарем на обласні, районні бюджети. І доведеться ухвалювати рішення щодо цих шкіл. Тому саме голови сільських, селищних рад повинні уже зараз надати пропозиції, в які школи вони мають везти дітей. У саме цих школах ми маємо зробити максимально зручні умови й забезпечити дітей транспортом, комфортом, аби школярі не відчували цих змін. Тому ці всі питання

ІГОР ПАЛИЦЯ: «В ОБЛАСНІЙ РАДІ НЕ МАЄ БУТИ ПОЛІТИКИ»

потрібно підняти, сформувати, і тоді депутатам обласної ради легко буде ділити бюджет, фінансувати програми».

«Потрібно провести аудит витрачання бюджету 2015 року. Для того аби не допустити у 2016 році тих помилок, які, можливо, було допущено раніше».

«Ми мусимо показати, що нічого в цій області безконтрольно робитися не буде. Кожна копійка, яка заробляється, має податок, повинна йти в бюджет. Ми мусимо показати, що «безпредел» закінчився».

ПРО ІНВЕСТИЦІЇ

«На моє бачення, землю роздавати не можна. Мають бути створені комунальні підприємства, які належать на 100% обласній громаді, або разом з районними і селищними громадами. Земля, корисні копалини мають належати громадам. А комунальні підприємства повинні отримати ліцензію на видобуток, розробку без права приватизації. Ти хочеш бути інвестором – укладай договір про розподіл спільної продукції і праці. Але не буде так, що депутати взяли по тисячі чи по десять тисяч доларів за здачу землі й на цьому закінчилося. Кожен місяць, квартал чи рік маєш платити громаді залежно від того, де є корисні копалини, земля або ставки для вирощування риби. У нас багаті землі, ми можемо надати багато інвестиційних пропозицій. Але коли інвестор приходить і розуміє, що йому потрібно дати хабарі, провести газ, електроенергію, прокласти дорогу, то він на це не піде. Тим паче, країна у стані війни».

ПРО БУРШТИНОВЕ ПИТАННЯ

«Люди, які копають бурштин, не беруть його по кишенях. Їм хтось платить за те, що вони, порушуючи закон, ховаючись, живучи в лісах, заробляють для сімей. Моє бачення таке: має бути комунальне підприємство, що буде належати обласній раді і волинській громаді. Воно має отримати всі дозволи та ліцензії на видобуток. Якщо хтось хоче інвестувати гроші – будь ласка. Якщо ні, то це комунальне підприємство буде заробляти і платити гроші тим людям, які там живуть. А податки будуть йти в село, район, область. Але щоб з'явилися приватні компанії, які будуть розграбовувати, розкопувати, і потім ми будемо ловити контрабанду на митниці, – такого бачення у мене немає. Давно треба було прийняти закон і дати людям можливість заробляти, а державі – контролювати. Оскільки є це з золотом, цінним камінням».

ПРО ШАЦЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ

«У нас ніколи не буде порядку, якщо і далі Шацька районна чи сільська ради будуть клаптиками виділяти землю усім, хто прийде і попросить. Ми мали таку проблему в Криму. Усі нині шкодуємо татар, кримчан. Але що ми правильного і суттєвого зробили за 23 роки в Криму, коли така можливість була? Нічого. Ви подивіться на турецьку

Анталію, яка почала розвиватися пізніше, аніж ми отримали незалежність. Вони оцінили всі землі, зробили інвестиційно привабливі об'єкти, не ділили клаптиками, провели комунікації, газ, електроенергію, дороги і віддали на відкриті інвестиційні проекти. Але не під забудову дачі чи будинку, а під параметри чіткого опису того, що там має бути за готель чи санаторій. Доки ми у Шацьку не припинимо роздавання землі направо і наліво, не перевіriamo законність видачі землі, не ухвалимо загальне рішення щодо будівництва каналізації, інвестування в Шацькі озера, доти не буде діла. Ми маємо зробити із Шацьких озер якір, який буде тягнути правильних туристів».

ПРО ЄВРОПЕЙСЬКИЙ МЕНТАЛІТЕТ

«Я був здивований, прийшовши в обласну раду. Там вісім поверхів, і на сходах з першого до останнього курять цигарки: і жінки, і чоловіки. Законом це заборонено, законами моралі заборонено. В обласній раді очі ріже... І коли я запитав, що це вони роблять, то у відповідь почув, що вони вже не такі молоді, аби на вулицю бігати курити. Та це ж обласна рада! А що казати про Шацькі озера, каналізацію та все інше? Ми кажемо: дайте нам безвізовий режим, візьміть до Євросоюзу, кажемо, що ми – європейці. Але ми ніколи не потрапимо у Європу, доки не збудуємо у себе європейський менталітет і цінності. Нам рано у Європу, якщо ми не навчимося не курити в обласній раді і, маючи кошти, збудувати каналізацію. Треба ще вчитися і вчитися, аби не було соромно, коли нам дозволять іздити за кордон».

ПРО НОВОВОЛИНСЬКИХ ШАХТАРІВ

«Що довше фінансувалася шахта, то товстішими ставали кишені тих чиновників, які брали участь в її будівництві, купівлі обладнання. А де був раніше Віктор Сапожников (міський голова Нововолинська. – *ХЛ*)? Хіба він не бачив, як при

Януковичі розкрадали гроші на шахту, як до Януковича, як ще раніше? Я його не звинувачую. Що може мер невеликого міста? Проблема у тому, що є дотація, а за всі ці роки можна було вже розбудувати власну збагачувальну фабрику. Якщо ж вугілля економічно недоцільно там видобувати, то створити інші робочі місця, а не закопувати гроші. Під час виборчої кампанії я хотів зустрітись з гірниками, однак мене не пустили. Чому шахті не дали дотацію? Можливо, тому, що їм цікавіше купувати вугілля з Південно-Африканської Республіки, а перед цим з Росії, а перед цим з так званих ДНР, ЛНР. Там, до речі, відповідав за постачання вугілля Тарас Козак, друг Віктора Медведчука, опозиційний депутат, який нас представляє в Мінську на переговорах. От вони контролювали ці всі постачання. Куди їм до Нововолинської шахти?».

ПРО ВИБОРИ У 23-МУ ОКРУЗІ

«З цього приводу зі мною вже говорив Гройсман (Володимир Гройсман, голова ВРУ – *ХЛ*), мовляв, він уже все зробив, чому ЦВК досі не оголошує вибори? Та мені здається, що поки я не став головою облради, вони ніколи не оголосили б їх. А зараз, думаю, їх оголосять прискорено, щоб я швидше пішов з облради. На 99% я ухвалив для себе рішення не балотуватися на дострокових виборах у 23-му окрузі».

ПРО ОХОРОНУ

«Я нічого не боюся. Втім мене питали: а чому ви ходите із охороною? З охороною я ходжу з 1994 року. В Одесі за останній рік керівник служби безпеки шість разів звертався до мого керівника охорони і брав людей, виставляючи їх на дахах, коли була така інформація про ймовірний замах. Коли я жив у готелі в Одесі, мені двічі підкидали вибухові пристрої. Я давно нікого не боюся. Тільки в Одесі, де ми боролися за те, щоб місто залишилося українським, не було тої «Альфи», яку ми бачили у Дніпропетровську два тижні тому».

ПРО ОГЛЯДИ В ОБЛАСНІЙ РАДІ

«До мене звернулися депутати з проханням, щоб деякі колеги не приходили зі зброєю на сесію. Тож команді, яка охороняє обласну раду, було поставлено відповідне завдання. Сьогодні обласна рада і адміністрація – як прохідний двір. Немає ніякого розуміння, хто туди заходить. У нас все-таки війна. Ніхто нікого не обшукував. Охорона віталася і питала: «Ви знаєте, що не можна заходити до зали зі зброєю? У вас немає зброї, небезпечних предметів? Якщо немає – проходите». Тільки одна кореспондентка вирішила пожартувати і сказала, що має зброю з собою. Як мала поводитися охорона? Журналісти захотіли провести експеримент? Нікого не роздягали, не обшукували, а просили показати сумочку. Не треба жартувати з такими речами. З чим ви жартуєте? З безпекою людей? Навіщо? Аби отримати смажені факти? А далі? Поки не буде порядку в голові – не буде порядку ніде».

ПРО КОМУНАЛЬНІ ОБ'ЄКТИ

«Я категорично проти продажу комунального майна. І доки буду головою обласної ради, не дам цього робити. Безумовно, є збиткове майно, яке не потрібне, і його бажано продати. Але це буде зроблено, коли країна розвиватиметься, а майно буде коштувати дорого, коли люди отримуватимуть гідну заробітну плату. Якщо майно не потрібне, то його потрібно продавати за максимальною ціною, яка надійде до обласного бюджету. Майно можна законсервувати, аби воно не приносило збитків, але я категорично проти продажу».

«Я попередив, що політичних квот у призначенні керівників не буде. Будуть призначатися фахівці. Дуже важливо, аби й колективи сприймали нові призначення. Особливо, якщо йдеться про лікарні, санаторії, школи. Політичних квот не буде, аби в тому числі не було можливості використовувати адмінресурс під час виборів».

ПРО ГРОШІ ТА НОВУ ПОСАДУ

«Я ніколи не доторкався до бюджетних коштів, не брав участь у тендерах, не брав хабарів і мені навіть їх не пропонували в Одесі за рік роботи, бо я не створював для цього сприятливих умов. Тому не соромлюся й не червонію через ті гроші, які заробив. Але з 2011 року я отримую задоволення від того, як через Фонд і особисто допомагаю людям, воїнам АТО, вкладаю у розвиток інфраструктури. Гроші – не самоціль. Гроші потрібні для того, аби мати де жити і що їсти, аби діти мали можливість навчатися. Я це маю. А все інше має приносити задоволення від того, що є віддача від витрачання грошей. Не у сфері бізнесу, а від людей. У мене була важка дискусія з дітьми і дружиною щодо того, що я очолюю обласну раду. Мені хочеться зробити щось таке для області, аби їм було не соромно носити моє прізвище, аби вони ним пишалися. Це моя амбіція».

ЗОЛОТО, ХОЛЕРА, ТАЙНОПИСИ: ЩО ПРИХОВАЛИ ДОСЛІДНИКИ ХІХ СТОЛІТТЯ ПРО ЛУЦЬК

Олександр КОТИС

У попередньому номері (№47 від 3 грудня) ми почали розповідати цікаві факти про Луцьк ХІХ століття. Про те, як сприймали місто в той час люди доби романтизму.

Луцьк – католицький центр Південно-Західної Росії. Волинський край переживав переломні історичні події, які кардинально впливали на його подальшу долю. Тому ця історія має, так би мовити, кілька «цивілізаційних кругів». Один із них – латинський. Ідеться про час, коли Волинь перебувала «в орбіті» католицької Європи. Це ХV-XVIII століття.

З початку ХVII століття в Луцьку будували багато католицьких храмів, засновували монастирі різних орденів, їхні шпиталі, освітні й господарські заклади. І хоча у ХІХ столітті майже всі вони занепали, проте католицька атмосфера минулого ще добре відчувалася. Це передав статський радник, предводитель дворянства Луцького повіту і член Луцького братства, письменник Олександр Мердер. У своїй праці «Древности Луцка и его прошлое» він пише про те, що навіть у ХІХ столітті місто було католицьким центром всієї Південно-Західної Росії.

«...Гордо возвысились иезуитский коллегіум, римско-католические кафедральный костел и десяток прекрасно обставленных и обслуживаемых мужских и женских монастырей. В 1831 году, ко времени польского мятежа, в городе существовало еще 5 латинских монастырей: Бернардинов, Бонифратром, Доминиканцев, Кармелитов древних правил и Тринитаров. Если принять в соображение, что к тому времени, из прочих городов края в Каменец Подольском было три, в Изяславе, Владимире, Старо-Константинове, Виннице и Баре по дав, а в прочих местностях не более, чем по одному монастырю, – станет ясным, что Луцк является наиболее значительным жизненным центром католичества всего Юго-Запада России, каковым официально почитается, впрочем, и по сей день».

Шляхетська забудова. У ХІХ столітті в Луцьку ще були гарні будиночки, які зберегли з давніх часів від багатих власників. Найбільше таких було в районі замків. Але також вони стояли і по місту, й у сусідніх селах. Художник і дослідник пам'яток, випускник Петербурзької академії мистецтв Георгій Луккомський написав зовсім невелику брошуру про замок Любарта. У ній серед кількох цікавих фактів є згадка про ці садиби.

«В 80-х годах (ідеться про 1880 рік. – ХЛ) к замку снаружи, почти вплотную, примыкали славные старинные дворыки с гонтовыми двухъярусными крышами и крылечками на колоннах. Теперь их уже нет; возникли новые дома, крытые железом».

Загадкові графіті на стіні синагоги. «Малий замок» не давав спокою дослідникам. Історія споруди була оповита легендами, «преданнями», чутками, проте вигляд мала дуже старовинний, і тим ще більше додавала цікавості. Ми й сьогодні точно не знаємо, що саме було на місці будівництва синагоги у 1620-х роках і наскільки старими є залишки попередньої споруди. У ХІХ столітті один історик бачив напис, який давав можливість віднести святиню до ХV століття.

Володимир Антонович був істориком, етнографом, академіком і професором Київського імператорського університету святого Володимира. Він описав побачений ним напис на камені синагоги у 1885 році. Проте більше споруди ніхто не описував і її пошкодження встановити не вдалося, як і знайти сам напис.

Могила Любарта була у замку Любарта. У ХІХ столітті лучани знали, де був похований князь, за часів якого в місті виник мурований замок. Його могила була в замку. Ось як про це писав уже згадуваний Лука Орда.

«Это священное место находилось в полном пренебрежении до 1892 г., в каком году, к 11-му Мая, ко дню празднования 900 лет учреждения православной кафедры на Волини, оно ограждено тумбочками и поставлен крест на том месте, где был похоронен Любарт».

Під хрестом була табличка з написом: «Место храма Св. Юана Богослова и тутъ

Настінні зображення деяких костелів Луцька у соборі Петра і Павла

Могила Любарта у замку на поштівці початку ХХ століття

погребены: Любарть Гедеминовичъ 1324–1386 г. сын Любарта Дмитрий Любартовичъ 1383 г. и Свидригайло Ольгердовичъ 1452 г.».

Нагодувати чверть міста з нагоди відкриття каплиць. Наприкінці ХІХ століття відновилося давнє Луцьке братство. Метою організації була підтримка і розвиток православ'я та піклування про пам'ятки православного минулого міста. Члени товариства встигли зробити чимало. Серед різних справ – відкриття двох каплиць в один день: Іверської та П'ятицької. З цієї нагоди вирішили дати обід для православних лучан. Як це було, описали у «Волинських єпархіальних відомостях» 1894 року.

Процесія готувалася велика. Ікони з Москви везли «екстремим» поїздом. На станцію «Луцьк» заздалегідь мала прибути делегація з військових, громадськості та духовенства. Далі хода рушила в собор на службу, тоді – до каплиць.

«В процессии от железнодорожного вокзала до собора будут участвовать войска с музыкою, ученики местного городского и окрестных сельских училищ с учителями – каждая школа со значком, – представители сельских обществ, сельские старосты, волостные старшины и т.п., луцкий городской голова с гг. гласными христианского вероисповедания, хор певчих луцкого православного Крестовоздвиженского Братства, дети обоого пола, мальчики и девочки с цветами, дамы в праздничных нарядах и с букетами. Икону Иверской Божией Матери будут нести дамы в белых одеяниях, а иконы святителей московских и св. Радонежского – братчики и горожане по усердию. Кружок местных дам готовит достойные для ожидаемых святых украшения, в виде изящных рукоделий, дорогих вышиваний, полотенец, букетов. ...Духовное торжество предполагается завершить торжественным салютом из пушек. Затем имеетс в виду устроить обед для народа, приблизительно на четыре тысячи человек, а для почетных гостей и для братчиков – обед в зале Благородного Собрания по подписке».

Замок Любарта зберігся через технічну помилку. У 1863 році В'їзну вежу замку і шматочок стіни біля неї продали на аукціоні за 373 рублі. Передбачалося, що її розберуть, а отримані матеріали пустять на міські потреби: замоцнення вулиці, мурування будинків. Ситуацію з «технічною помилкою» описав згадуваний Олександр Мердер.

«Главный начальник края изъявил, было, согласие и послал в столицу сообщение о том, что не встречает препятствий сносу башни, но, к счастью, Его Высочайшего превосходительства обояло сомнение. Губернатору поручено удостовериться, действительно ли столь ветхи башня со стеною. На место командированы начальник Строительного отделения Губернского Правления с тремя техниками. Результат осмотра получился неожиданный: в июне 1866 года начальник губернии донес, что башня не представляет никакой опас-

ности, исправление ее не вызовет никаких затруднений.

Техники, в заключении своем, высказали, между прочим: «ламать такую постройку было бы технической ошибкою». Торги были отменены, и, хотя обыватели города и отказались от предложенной им складчины на покрытие расходов на ремонт древних сооружений, таковой осуществлен, хотя и значительно позже, на казенный счет, при Генерал-Адъютанте А. Р. Дрентельне».

Забута домініканська традиція: сідло у вікні монастиря. Яким Перлштейн у своїй ранній праці з історії міста «Луцк и его древности» описав одну цікаву традицію, якої дотримувалися ченці луцького монастиря домініканців. Він розташовувався на вулиці, що вела від майдану Ринок до моста і переправи через Стир (тепер Драгоманова). Найдавніший католицький монастир міста був мурованим і мав оборонне значення.

«Обычай, долго соблюдавшийся у тамошних ксендзов этого ордена – выставлять на окнах рефектора (трапцы) (рефектар – монастирська трапезна. – ХЛ) седло, существовал в память того, что Доминиканцам в Луцке отдан был двор (вероятно конюшенный), в коем в верхнем этаже жили князья, а в нижнем помещались княжеские лошади».

Християнську святиню розібрали євреї. Давній храм Луцького братства був цінним з точки зору архітектури. Проте історична доля його сумна – церкву продали євреям, які майже повністю розібрали святиню. У вже згадуваній книзі-альбомі «Памятники русской старины в западных губерниях» автори описали, як так сталося.

«В 1864 году, вследствие настоятельного со стороны гражданской власти требования о немедленной разборке этих развалин, в предупреджение опасности от их падения, местная волынская духовная консистория, не имея средств приступить к разборке здания хозяйственным способом, нашлась вынужденною продать его с торгов, и еврей купил его за весьма ничтожную цену, 500 р. Грустное впечатление на народ от разломки евреями столь драгоценного памятника православия побудило Министерство Внутренних Дел уничтожить эту продажу, с вознаграждением купившего здание денежною сумою. Однако пока шла переписка еврей успели воспользоваться временем для сломки главного купола и трех стен церкви и увести большую часть добытого материала. Ныне от Крестовоздвиженской церкви остается нетронутою одна алтарная часть».

Це насправді дуже повчальна історія і для нас сьогоднішніх. Якщо розглядати поведінку оремо взятої сторони, то кожна з них начебто була виправданою. Влада наполягала на розібранні мурів задля безпеки. Консисторія не могла утримувати їх і була змушена продати. Покупці-євреї мали законне право робити з мурами будь-що. Але усі разом ці сторони виявилися абсолютно не праві історично: цінної пам'ятки просто не стало. Урок

у тому, що у сфері культурної спадщини ніколи не можна обмежуватися формальною правотою, адже у більших, ніж власні, масштабах це дасть найгірші результати.

Найбільша споруда Луцька ХІХ століття. Аполоній Сендульський – волинський священник і дослідник, випускник Волинської духовної семінарії. Написав не один десяток статей з історії різних міст краю. Багато його матеріалів містяться у «Волинських єпархіальних відомостях», популярному періодичному виданні. Про Луцьк він написав два матеріали у 1872-1874 роках. Не можна оминати увагою його опис найбільшої будівлі Луцька доби романтизму. Це – військовий госпіталь на Красному, на будівництво якого витрачали матеріал із розібраних святинь міста. Тут лікували військових, які брали участь в різних війнах Російської імперії. Тут же була частина і для лікування уже згадуваних холерних хворих, яких ховали неподалік.

«Один только военный госпиталь, находящийся за городом на возвышенном берегу Стыра придает Луцку вид величественный и благообразный. Это громадное здание, построенное около 40-х годов настоящего столетия действительно поражает взоры путника своею величественностью и благолепием, – тогда как Луцк представляет одни только развалины, которые наводят мрачные думы и заставляют каждого вспомнить бывшее»...

Таким сумним висновком завершує Аполоній Сендульський свій огляд міста і наш перелік цитат авторів ХІХ століття. Уже в той час Луцьк був дуже занепалим і відсталим. Як пише автор у цій же праці, якби хтось захотів поставити пам'ятник на тому місці, де було якесь лихо, що негативно вплинуло на Луцьк, то місто перетворилося б на суцільне кладовище. Хороше порівняння, яке ілюструє невеселе становище Луцька у ХІХ столітті.

А втім, це ж у тому числі саме покоління Сендульського доклало до цього руку. Описаних вище прикладів, як із церквою Луцького братства, було безліч. Тодішні жителі не могли втримати ані православних святинь, ані католицьких, які вони майже всі розібрали «під нуль». Більшість російськомовних авторів хоч і не любили Луцька часів Речі Посполитої, а все ж називали його «ключем всієї Волині», гарним і величним містом, яким воно було ще від часів князівських.

Усе ж Луцьк ХІХ століття має свою незабутню й оригінальну атмосферу. Таке собі повітове єврейське місто православної Російської імперії з католицькою спадщиною і князівськими похованнями. Це час, коли минуло стало свого роду еталоном, до якого все рівнялося, певним змістилищем цінностей. Самобутній відтинок історії, який розкриває купу діамантів і навіть «історичних правд» усім, хто захоче в нього зануритися. І велику роль у цьому зіграли названі та ще не названі автори. Поза увагою залишилася когорта польськомовних джерел і авторів. Та це зовсім окрема розповідь.

Лілія БОНДАР

Днями письменник Андрій Любка привіз до Луцька свій новий роман. Митець розповів «Хронікам Любарта» не лише про «Карбід», а й про те, як вперше закохався, як писав для коханої перші вірші та про те, чому йому так не щастить з жінками.

– **Пам'ятаєте, як почали писати свої перші вірші?**

– Так, писати вірші почав у «зрілому» віці – семикласником. У мене був такий окремих блокнот, куди я все записував. Мені тоді здавалося, що цей блокнот зі шкіри, а насправді він був із дерматину. Я ставив дати та обов'язково підписувався під ними. Бо вважав, що це дуже важливо, ну й має класний вигляд.

– **Де зараз цей блокнот?**

– Якщо чесно, то я його спалив. А серйозні вірші вже написав на першому курсі університету. Загалом, я у своєму житті зробив багато помилок, але одна із найбільших – це вступ на філфак. Ну, це я, звісно, жартую. Щоб ви собі розуміли, то прийшов я туди після військового училища, лисий і худий, як сірник. Дівчат там було багато, а хлопців – мало. Там закохався у дівчину із кафедри журналістики. Я тоді писав вірші для неї й навіть не думав, що колись вони увійдуть у книжку. Мені хотілося, аби вони сподобалися цій дівчині Ірині. Так вийшла перша книжка – «Вісім місяців шизофренії», нею я підсумував свій перший роман, що то пак закоханість. Пам'ятаю, що це кохання було схоже на хворобу чи на помутніння в голові.

– **Де берете сюжети для своїх книг? Вигадуєте?**

– Наприклад, коли писав «Кілера», то моє життя не було надто цікавим, щоб описувати його у книжках. Єдине, що я міг написати, то як варити сосиски в електрочайнику у гуртожитку, але не думаю, що це було б комусь цікаво. Тому я взявся вигадувати. Знаєте, чому книжка називалася «Кілер»? Свого часу подивився фільм «Леон-кілер», який зняв Люк Бессон. Після нього уявляв собі, що коли виросту, то теж стану кілером, випиватиму щоранку склянку молока, поливатиму фікус, качатиму прес і у мене закохатиметься красуня Матильда. Тому ці оповідання – то уявлення про те, яким могло б бути моє життя. А от «Спати з жінками» – то єдина книжка про мене. Вона найбільш лірична, у ній ідеться про сон не у сенсі спати, а про сон як про найбільший вияв довіри. Ми можемо вдавати когось із себе, перебуваючи на сцені, у соціальному житті, але коли спимо, то ми такі, які є. Якщо ти вже з кимось спиши, то довіряєш цій людині. Ти тоді беззахисний.

«Поезія – то дуже ревнива коханка. Вона не пробачає зрад. Якщо ти переходиш на прозу, то поезія махає тобі ручкою, каже: «Спи тоді з нею і ні на що не сподівайся»

– **Зараз вірші пишете?**

– Останнім часом вірші майже зникли з мого життя. За три роки написав, може, сім, половина з них мені не подобається. Поезія – то дуже ревнива коханка. Вона не пробачає зрад. Якщо ти переходиш на прозу, то поезія махає тобі ручкою, каже: «Спи тоді з нею і ні на що не сподівайся».

– **Є книги, які так і не вийдуть у світ?**

– Так, перший роман «Рідність», який написав у 2010 році. У будь-якого письменника є речі, які він нікому не показує. У мене теж є кілька текстів та віршів, які

ПИСЬМЕННИК АНДРІЙ ЛЮБКА: «МРІЮ ПРО ЖІНКУ, ЯКА ВПОРЯДКОВУЄ ХАОС»

Х ХРОНІКЕР

Андрій Любка – український письменник та перекладач. Народився в Ризі. Довгий час мешкав у місті Виноградів Закарпатської області. Закінчив Мукачівське військово-училище. У 2009 році закінчив вивчати українську філологію Ужгородського національного університету, у 2014 році – балканістику Варшавського університету. Автор збірок поезій «Вісім місяців шизофренії»,

«ТЕРОРИЗМ», «Сорок баксів плюс чайові», книжки прози «КІЛЕР. Збірка історій», книжки есеїв і колонок «Спати з жінками» та роману «Карбід». Окремі твори автора перекладено англійською, німецькою, китайською, португальською, російською, чеською, польською, сербською, македонською, литовською, словацькою та угорською мовами. Живе в Ужгороді.

«Тільки-но я ввів у сюжет жінку, все пішло шкереберть: одного з героїв вбили, хоч я й не планував його вбивати, фабула просто вислизнула з моїх рук і я досить довго не міг її опанувати. І це лише одна жінка, а що було б, якби їх було кілька?»

жаль. Тому що 400 сторінок тексту і рік мого життя – коту під хвіст. Але потім зрозумів, що речі особистісні – найважливіші в цьому житті.

– **Як виник «Карбід»?**

– Головний герой цього роману жив у моїй голові давно. Мені хотілося написати текст, у якому цей герой був би на вигляд, як балканський персонаж. Це чувак із золотим зубом, у чорному запыленому піджаку та капелюсі. Він сів на свій велосипед і торохтів маленьким містечком, здійснюючи куряву. У нього навіть штани знизу зловлені прищипками, аби не замотувалися на велику. Від цього чоловіка весь час несе то часником, то алкоголем. От так він їздив у моїй голові. Я уявляв це маленьке містечко Ведмедів, що південну розкіш та багатство рослин. Але я не знав, що має робити далі головний герой. У 2012 році сталася подія, яка дала мені імпульс до написання історії. У нас в Ужгороді викрили справжній тунель, який проходив у трьох метрах над землею. То була бетонна конструкція з усіма комунікаціями, а знизу прокладені рейки і ними рухався маленький поїзд. Таке собі транскордонне метро. Цим тунелем привозили із Словаччини цигарки та «бухло», наркотики і людські органи.

– **Чому така назва – «Карбід»?**

– У романі головний герой – учитель історії з маленького провінційного містечка Ведмедів. Це вигадане місто у Закарпатті. Учні поза очі називають його Карбідом, бо він погано пахне, якщо чесно, то він смердить. Цей запах нагадує учням запах карбиду. А сам учитель вважає, що він Тис й так увійде в історію. Оскільки, за аналогією, імператор Тиберій правив Священною Римською імперією із берегів річки Тибру, а Тис же живе на берегах річки Тиси, що у Ведмедів. Тому він долучиться до плеяди історичних постатей під цим ім'ям. А геніальною ідеєю, яка має його прославити, є тунель. Дії роману розгортаються у 2015 році. Головний герой думає, що після Майдану та припинення російської агресії дуже несправедливо, що зачинені візові кордони й взагалі існує кордон з ЄС. Тому він рие тунель, у який кожен із українців може увійти з одного боку, а вийти – з іншого. Мені хотілося, аби мій герой був таким, як Дон Кіхот. Тому він смішний на вигляд і ніхто в його ідею не повірить.

– **Герої реальні? Земляки не впізнавали себе, читаючи книжку?**

– Так, реальні. Але для того, аби прокопати такий тунель, Тису були потрібні спільники. Одним із таких є Ікар. А вигадав я його так: три роки тому на сайті обласної міліції прочитав, що одного чувака затримали під час нелегального перетину кордону на літальному апараті. Він сам склепав дельтаплан і вночі зі свого села прилітав в Угорщину з цигарками. Тоді не повірив, що таке взагалі може бути, але це виявилось правдою. Що цікаво, чоловік це навіть не приховував. А навпаки – пишався: після того, як сконструював дельтаплан, їхав на ньому, розганяючи гусей, до церкви святих пасаку, а збоку ще й дружину посадив. Знаєте, дуже добре бути закарпатським письменником – не треба вигадувати дивакуваті історії, увесь зоопарк й так перед очима. Після перестрілки, яка була у

липні в Мукачевому, виявилось, що ця людина і досі дуже активна. Але з ним відбулася достоту біблійна метаморфоза. Він став керівником Правого сектору, який розпочав стрілянину в Мукачевому. За його словами, він перейшов на бік добра. А ще три роки тому був одним із найбільших контрабандистів. Не знаю, чи прочитав він цю книжку, бо зараз переховується. Але сподіваюся, що йому сподобалося б.

– **Безумовно, найцікавішим героєм є Тис...**

– Він відвідує генделики, виставляє по сто грамів горілки будівельникам і виголошує тости за князя Святослава. Коли він свариться із сусідом-угорцем і той йому кричить, мовляв, що з тобою говорити, з тобою не розмовляє навіть дружина, у тебе брудно на подвір'ї, ти сам смердиш, у тебе навіть туалет дерев'яний і надворі. На що Тис відповідає: «Може, у мене туалет і надворі, але як ми вам встигли у 1267 році». Це такий собі справжній український патріот-лузер, у якого нічого не виходить, але він говорить пафосні речі й розказує про трипільців. Коли постає питання, де рити тунель і чи треба це робити вночі, аби ніхто не бачив, головні герої вирішують робити це відкрито, адже в Україні найбільші злочини не треба приховувати, а робити в усіх на очах – тоді у них ніхто не повірить.

– **А жінки? Є вони у романі?**

– Спочатку хотів написати книжку, в якій не було б жінок і любовних інтриг. Але коли дописав «Карбід» на 40 відсотків, виявилось, що сюжет заклинило. Тому ввів жіночий персонаж – найгарнішу жінку у Ведмедів. Це лікарка. Але дуже дивна, бо ще нікого не вилікувала. Вона патологоанатом у трупарні, займається контрабандою людських органів. Тому її теж цікавить цей тунель. Але тільки-но я ввів у сюжет жінку, все пішло шкереберть: одного з героїв вбили, хоч я й не планував його вбивати, фабула просто вислизнула з моїх рук і я досить довго не міг її опанувати. І це лише одна жінка, а що було б, якби їх було кілька?

«Уявляв собі, що коли виросту, то теж стану кілером, випиватиму щоранку склянку молока, поливатиму фікус, качатиму прес і у мене закохатиметься красуня Матильда»

– **До речі, про жінок. Про яку жінку мріяв Андрій Любка?**

– Моє життя дуже розхристане. Воно проходить перепадами. Скажімо, весь жовтень я сидів у Швеції на острові посеред моря, де нікого не бачив, а лише писав. А тепер цілий місяць щодня відвідую різні міста із презентаціями. Тому я завжди мріяв про жінку, яка впорядковувала б хаос. Яка була би для мене тихою гаванню, у яку хотілося б повернутися. Знову і знову. Завжди мріяв про жінку, яка була би джерелом спокою та впевненості. Але закохуюся я завжди в інших. У мене є ідеал, але ще жодного разу він мені не траплявся. Іноді мені здається, що це така кара Божою мною трапляється. Я закохуюся у найгірші характери жінок.

КІНОВІДГУК

«МІСТ»: РОМАНТИЧНИЙ І ЧУТТЄВИЙ ДЕТЕКТИВ

Юрій КОНКЕВИЧ

«Міст» (швед. «Bron», дан. «Broen») – шведсько-данський детективний телесеріал, знятий спільно данською корпорацією «Danmarks Radio» та шведським телебаченням «Sveriges Television».

Режисер: Ханс Розенфельдт.

Сценарій: Бйорн Штейн.

Актори: Софія Хелін (Сага Норен), Кім Бодніа (Мартін Роде).

Сага Норен, детектив відділу вбивств поліції шведського Мальме та Мартін Роде, детектив із данського Копенгагена, починають спільне розслідування вбивства. Власне про сюжет серіалу двома словами не сказати. Нині в мережі є вже два повні сезони «Мосту». Це якісні 20 серій із традиційним детективним набором: низка убивств, терактів, команда нишпорок, неправильні версії, гонитви, стрілянина, теракти...

Назва серіалу та й багато кадрів у ньому розгортаються навколо Ересунського мос-

ту, який поєднує Данію та Швецію. Утім не тільки і не стільки карколомними звивинами сюжетної лінії захоплює «Міст», який переглядається на одному подиху.

Міст між Данією та Швецією поєднує дві країни, а розслідування – життя двох детективів. Сага Норен – талант і профі, неординарна жінка, яскрава особистість. І Мартін

Роде, який врівноважує їхній тандем, додає здорового глузду, привносить у серіал доброту і людяність.

Головна цінність стрічки – поступове нарощування та обростання подій новими неочікуваними моментами, емоціями, сусунками між головними героями. Адже, крім розслідування злочинів, у серіалі ба-

гато життєвих історій інших персонажів, які тим чи тим боком пов'язані зі злочинами.

А найнеймовірніше – кожна наступна серія краща за попередню. І не помічаєш, як втягуєшся у круговерть подій, як переживаєш за внутрішній світ головних героїв.

Щодо суто кримінального сюжету серіалу, то це популярний нині тренд соціальної справедливості.

Злочини добре підготовлені, віртуозно виконані й кожний має «звернення» до суспільства на тему соціальної справедливості, рівності всіх громадян перед законом. Утім врешті-решт мотивація злочинців зводиться до бажання особистої помсти.

Окреме спасибі творцям за тло серіалу – це холодні багатоквартирні фасади, офіси, сірий асфальт і морська вода, перехожі, що потрапили в камери спостереження, відвідувачі заправок, парковок, барів...

Серіал вперше з'явився на телеканалах «SVT1» та «DR1» восени 2011 року. Другий сезон вийшов восени 2013 року. Третій сезон «Мосту» щойно завершився, і жіноча частина його фанатів трохи приголомшена відсутністю актора Кіма Бодніа (йому набридло працювати в серіалі).

«Міст» надихнув американців та європейців відзняти його римейки. Обидва вдалі. У штатівській версії пристрасті киплять на американсько-мексиканському кордоні. А французький «Canal+» та англійський «Sky Atlantic» створили версію серіалу, в якому скандинавський міст замінено на евротунель під Ла-Маншем.

Окреме побажання: скачати і поставити на телефон саундтрек з «Мосту» – «Hollow Talk» данської групи «Choir of Young Believers».

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«ГАНГСТЕР»
(США, Великобританія, 2007)

Режисер: Рідлі Скотт

Після перегляду саме цього фільму Рідлі Скотта, про який я дивним чином ні слухом ні духом не чув, вирішив ознайомитися поверхово із доробком режисера: як виявилось, в списку зробленого лишився ще ряд робіт, які б пасувало подивитися для повного комплекту. Щодо цього фільму, то увазі глядачів пропонується на перший погляд витримана в кращих традиціях жанру кримінальна драма, якою навряд когось здивуєш, але яка відразу легко потрапляє в топові тематичні списки. Історія новопосталого чорношкірого мафіозі, слідами якого йде чесний нью-йоркський коп, готовий викрити і посадити своїх колег та друзів, аби справедливість торжествувала. Один із кращих фільмів Дензела Вашингтона, на фоні образу якого тьмяно виглядає навіть Рассел Кроу. Рекомендую, хто не бачив!

«ТРЕНЕР»
(США, 2014)

Режисер: Нікі Каро

Старий добрий Кевін Костнер у ролі професійного тренера з легкої атлетики, котрому вдається сформувати і вивести на крутезний рівень команду з місцевих дрібних хуліганів та не вельми благонадійних персонажів з числа неблагополучної молоді... Тут вам і спортивна драма, і соціально орієнтоване кіно і майже мелодраматичні пристрасті, без яких продукт «дівнея» не був би продуктом «дівнея». Реальна історія, екранізована Нікі Каро, навряд запам'ятається чимось особливим поціновувачам спортивного кіно, але стрічка перегляду варта. Як мінімум!

«ОСОБЛИВА ДУМКА»
(США, 2002)

Режисер: Стівен Спілберґ

По легкому фантастичному олдскулу початку 2000-х... Історія з 2054-го, у якому технології дозволяють відповідним службам передбачати злочини і виявляти злочинців ще задовго до будь-яких протиправних дій з їх боку. І коли одного разу сам начальник такої служби стає підозрюваним у вбивстві цілком незнайомої людини, випадає прекрасна нагода поламати систему, пануючу в соціумі. Том Круз тут як тут з черговою і на перший погляд важкою підйомною місею. Далеко не найкращий фільм Спілберґа того часу, але любителям фантастики, якою не особливо часто частують глядачів, цілком заїде. Можна!

«МАЙОР»
(Росія, 2013)

Режисер: Юрій Биков

Биков, автор минулорічної російської сенсації, фільму «Дурень», зняв не так багато робіт... Втім, кожна з них відзначається концептуальністю та критичним рівнем нахабності говорити про майже табуовані речі. Так, його фільми – це справжнє соціальне порно, емоційний хардкор та чистої води провокація, але це той авторський кінематограф, який дивиться із неймовірним захопленням. «Майор» про продажність і кримінальний фундамент ментовської системи Мордору (на це теж стосується) – річ не нова і заїжджена на перший погляд, але кричучо відверта у своєму намаганні показати максимально близька людей, котрі стали заручниками системи, яку і будували. Однозначно дивитися!

Х АФІША

«ГАРМИДЕР» ПОКАЖЕ КАЗКУ ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ

Уже традиційно в першій половині грудня театр «ГарМидЕр» Луцького районного будинку культури відзначає свій день народження прем'єрою виставою. Цього року з нагоди 13-го дня народження театр запрошує своїх глядачів на казку для дорослих.

«Трагікомічну історію під назвою «Попелюха» (переклад Олександра Ірванця) написав відомий польський драматург Януш Гловацький 1979 року, однак актуальності в Україні вона не втратила й понині. Традиційно «важку тему» автор розкриває із притаманною йому гострою іронією, тому любителям солодких казок перегляд не рекомендуємо», – йдеться на сайті театралів. Вистава відбудеться 13 грудня за адресою: вул. Ковельська, 56, Луцький районний будинок культури. Початок о 18:00. Вартість квитка – 20 грн. Варто зауважити, що глядачам, молодшим 14 років, перегляд вистави не рекомендовано.

13
ГРУДНЯ

ЛУЧАН КЛИЧУТЬ НА ВЕЧІР ІЗ СИМФОНІЧНИМ ОРКЕСТРОМ

У Луцьку відбудеться благодійний концерт Київського симфонічного оркестру та хору під керівництвом канадійця Веса Дженсона. Музиканти виконають ораторію «Месія» Георга Фрідріха Генделя українською мовою. Як відомо, цей твір визнано в усьому світі як один з найвеличніших музичних шедеврів. Зібрані кошти будуть спрямовані на підтримку дітей-сиріт, батьки яких загинули в зоні АТО. Захід відбудеться 19 грудня у церкві «Дім Євангелія» (кірха, вул. Караїмська, 16). Вхід вільний, початок о 18:00.

19
ГРУДНЯ

БАСКЕТБОЛ «ВОЛИНЬБАСКЕТ» ПІДПИСАВ ТЕМНОШКІРОГО ГРАВЦЯ І ПЕРЕМІГ

Назар ТРИКУШ

Напередодні минулотижневих матчів луцький БК «Волиньбаскет» підписав двох новачків. Склад «лицарів» підсилили американець Хакім Джексон та українець Олег Рудаков.

Рудаков раніше виступав за «Волиньбаскет-WOG», а перше коло Суперліги провів у складі «Запоріжжя».

«ЧЕРКАСЬКІ МАВПИ» –
«ВОЛИНЬБАСКЕТ-WOG» – 100:71

Правда, у першому своєму матчі за лучан новоприбулі гравці не змогли суттєво допомогти, адже навіть не мали жодного спільного тренування з командою. Тому взаєморозуміння довелося шукати просто на майданчику в Черкасах. До слова, американець дебютував за волинян у свій день народження.

Гра почалася з серії хибних кидків, доки на третій хвилині Герасимчук не відкрив рахунок дальнім кидком. Але дуже швидко «мавпи» вийшли вперед. За три хвилини до кінця чверті перевага господарів стала двозначною (22:11).

З перших хвилин другої чверті лучани почали скорочувати різницю в рахунку. Дійшли до -8 і зупинилися. А от черкашани почали збільшувати перевагу і до кінця чверті відірвалися від суперника на 20 очок.

У третій чверті команди діяли у помірному темпі. Черкашани спершу збільшили перевагу, потім дозволили гостям повернутися до -20. Кінцівку третьої чверті лучани провалили, дозволивши «мавпам» здобути перевагу у 28 очок. В останній 10-хвилинці вже нічого не вирішувалося.

Найрезультативнішим гравцем матчу став Олександр Кобець з 24-ма очками. У складі лучан 18 очок набрав Євген Коровяков.

«МИКОЛАЇВ» –
«ВОЛИНЬБАСКЕТ-WOG» – 71:76

І лише з другого кола чемпіонату підопічні Дмитра Чайковського відчули смак перемоги. «Волиньбаскет» на виїзді здолав «Миколаїв».

Упродовж всього ігрового часу на майданчику точилася переважно рівна боротьба. Господарі спробували забезпечити собі перевагу до великої перерви, але змогли відірватися лише на 4 очки.

Гості ж у третій чверті відігралися й вийшли вперед на 5 очок. Вирішальними стали останні хвилини поєдинку, де більше сил виявилось у гостей.

Особливо потужно у переможців зіграв захисник Микола Полюляк, який набрав 26 очок та зробив 13 підбирань. Його спеціалісти ФБУ вписали у збірну двох турів.

«Ми вдома не змогли перемогти Миколаїв, та на їхньому майданчику довели і їм, і собі, що можемо вигравати. Нарешті в нас починається період домашніх матчів. Будемо старатися тішити своїх уболівальників новими перемогами», – сказав головний тренер лучан Дмитро Чайковський.

Зараз на команду чекає дев'ять домашніх поєдинків. Так, у неділю, 13 грудня, лучани прийматимуть кийське «Динамо». Матч розпочнеться о 19:00.

«ВОЛИНСЬКА» ДАМБА ЗАГАТИЛА «ДНІПРО»

«ВОЛИНЬ» ВПЕРЛАСЯ ФІНАЛІСТУ ЛІГИ ЄВРОПИ
Й ПРИВЕЗЛА ДОДОМУ ТРИ ОЧКИ

Один з героїв матчу в Дніпропетровську – Артем Кичак. Якби не його гра на виходах та «котятчі» сейви, не бачити Луцьку звитяги.

Павло ФІЛОНЮК

На «Дніпро-Арені» зустрілися четверта і шоста команди Прем'єр-ліги. І ці колективи вийшли на поле не відбувати номер перед відпусткою, а зіграти на 100 відсотків можливостей. До того ж, на кону стояли дуже важливі очки: у ногах і головах «Волині» був шанс обійти «Ворсклу» й закінчити осінь на п'ятій позиції.

І хоча Волинь приїхала до Дніпропетровська не в кращому стані (втративши Шуста, Діденка, Шиша, Гуменюка та Логінова), лучани зуміли гідно протистояти Дніпру. Центральний «трикутник» хрестоносців склали Кравченко, Політило і Шарпар – одна з найсильніших зв'язок команди, яка дозволяє Волині діяти збалансовано і розраховувати на широкий спектр

«Дніпро» – «Волинь» – 0:1 (0:0)

5 грудня, Ліга Парі-Матч, 12-й тур, Дніпропетровськ, «Дніпро-Арена», 3680 глядачів.

«Дніпро» (Дніпропетровськ): Бойко, Едмар, Безус (Лучкевич, 61), Селезньов, Леонардо, Бруно Гама, Дуглас, Ротань (к) (Данило, 46, Шахов, 78), Гуйє, Федецький, Матеус.

«Волинь» (Луцьк): Кичак – Жуніч, Богданов, Шабанов, Польовий, Політило (к), Кравченко, Шарпар, Матеї, Кобахідзе (Горопевшек, 90), Козьбан (Мемешев, 65). Гол: Шарпар (86)

Арбітр матчу: Абдула (Харків)
Попереджені: Ротань (25), Данило (71) – Кравченко (16), Шарпар (27), Політило (65)

атакувальних дій (за підтримки Матея і Кобахідзе).

Склад «Дніпра» був орієнтований на атаку, і за таких розкладів вболівальники не пошкодували про те, що прийшли на стадіон. Обидві команди на хорошому полі стартували відразу «з другої передачі», не особливо затримуючись у центрі поля.

«Дніпро» звично захопив ініціативу й навалився на гостей усією потужною атакою. Моменти біля воріт гостей виникали із небезпечною періодичністю. Усе б нічого, але людиною №1 у першому таймі став Артем Кичак. Він потягнув три дуже небезпечні удари. Артем відбив два удари Селезньова й постріл Гама. Пішла черга кутових на ворота «Волині», але без небезпеки.

Кичак відбив черговий удар в рамках від Безуса, й «Дніпро» взяв перерву в атаці, після чого й «Волинь» кілька разів потривожила захисні порядки дніпрян.

Кінцівка тайму вийшла нервовою, але без моментів. Так само не було небезпеки, яка могла б призвести до забитих голів, і в другому таймі. Маркевич робив заміну за заміною, освіжаючи гру своєї команди

ТРЕТІЙ ТАЙМ

Віталій Кварцянний: «Не було грубості, була обережна гра з обох боків. «Дніпро» почав грати активно на Селезньова. Але наша лінія оборони зіграла концентровано. Хоча моменти були з запахом голу. Хлопці хотіли зіграти мінімум уніцію, бо Полтава програла, і я сказав: «Давайте закінчимо на п'ятому місці і з гарним настроєм будете пити шампанське на Новий рік. Так і вийшло. У «Дніпра»

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ напередодні зимових канікул

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Шахтар	16	14	1	1	50 - 11	43
2	Динамо	16	14	1	1	37 - 6	43
3	Зоря	16	10	4	2	32 - 14	34
4	Дніпро	16	8	4	4	28 - 15	28
5	ВОЛИНЬ	16	8	3	5	26 - 23	27
6	Ворскла	16	6	7	3	20 - 19	25
7	Олександрія	16	6	4	6	19 - 18	22
8	Карпати	16	6	3	7	18 - 23	21
9	Сталь	16	4	4	8	14 - 22	16
10	Олімпік	16	4	2	10	16 - 25	14
11	Металіст	16	1	8	7	12 - 25	11
12	Чорноморець	16	1	7	8	15 - 28	10
13	Говерла	16	1	7	8	11 - 26	10
14	Металург	16	0	3	13	7 - 50	3

Бомбардири: Тейшейра («Шахтар») – 22, Селезньов («Дніпро») – 10, Будківський («Зоря») – 8, Ярмоленко («Динамо») – 8, Едуардо («Шахтар»), Караваєв («Зоря»), Приюмов («Металіст»), Гусев («Динамо»), Матеї («Волинь») – по 6, Шарпар («Волинь») – 5 голів.

12-й тур:

«Шахтар» – «Карпати» – 3:0,
«Металург» – «Динамо» – 0:6,
«Ворскла» – «Зоря» – 0:2,
«Говерла» – «Олександрія» – 1:2,
«Дніпро» – «Волинь» – 0:1,
«Сталь» – «Олімпік» – 1:0,
«Металіст» – «Чорноморець» – 2:2.

в атаці, але «Волинь» рубалася на кожному клаптику поля й дотерпіла до щасливої кінцівки. На 85-й хвилині в контратаці лучани заробили кутовий. Матеї подав, Шарпар поборює, і з конгломерації трьох футболістів – В'ячеслава і двох «дніпрян» – м'яч влетів у кут воріт Бойка – 0:1!

Після голу на контратаках лучани могли забити вдруге (особливо пригадується момент Мемешева, який втік на побачення із Бойком), але фінальний свисток зафіксував справедливий перемогу «Волині». Вона «зимуватиме» в турнірній таблиці на п'ятому місці.

ДОСЯГНЕННЯ

ЛУЧАНИН ВИГРАВ МАРАФОН У МАКАО

Лучанин Віталій Шафар 6 грудня переміг у Міжнародному марафоні в Макао (Китай). На дистанції 42 км 195 м волинський легкоатлет фінішував з часом 2 год 14 хв 44 с. Віталію вдалося випередити чотирьох кенійських бігунів, які посіли місця з другого по п'яте. Срібний призер марафону, кенієць Домінік Кангор, відстав від Шафара на 1 хв 1 с.

Galaxy Entertainment Marathon International de Macau, один із найпрестижніших марафонів

у світі легкої атлетки, став цього року вже 34-м.

33-річний Віталій Шафар – легкоатлет, який спеціалізується у марафоні. Він закінчив Луцьку середню школу №11, нині учень обласної Школи вищої спортивної майстерності.

Віталій – чемпіон України з кросу на 10 км (2003 рік, Кіровоград), бронзовий призер Білоцерківського марафону 2011 року, на Олімпійських іграх 2012 року посів 29 місце з результатом 2:16:36. 21 квітня 2014 року на Бостонському марафоні виборов четверте місце з рекордним для України часом 2:09:37.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ. ЛУЦЬК

Олександр КОТИС

Майдан біля історичного корпусу Східноєвропейського університету імені Лесі Українки розташований на давній дорозі на Теремно. Майдан є місцем зустрічі трьох старих вулиць: Цвинтарної (на місці сучасного меморіалу ще 200 років тому утворили католицький цвинтар, де в різні часи ховали людей різних національностей і конфесій), Лютничої (проходила біля летовища – першого луцького аеродрому), і Листопадового повстання (Шопена).

Дружина каже:
– Мойшо! Ти майже дві години виносив сміття! Як так можна?
– Саро, заспокойся! Я ж його таки продав!
– Тату, мені треба тобі щось сказати!
– Тільки коротко і чітко.
– Сто доларів.
У квітковому магазині:
– Дівчино, мені, будь ласка, дві троянди.
– У вас що – горе?
– Ні, у мене дві баби.
Жінки люблять годувати своїх чоловіків: накриє стіл, сяде поруч і уважно дивиться, як чоловік їсть. Причому, чим гірше готує, тим уважніше дивиться.
Буква «Б» – символ мрії: Білявка, Банк, Бентлі, Бар, Баден-Баден, Боїнг, Блаженство...
Буква «А» – сувора реальність: «А нема...»
– Люба, я за тобою хоч на край землі, куди завгодно!
– Навіть у Росію?
– Ні, ну це занадто.

◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

Section containing various classified advertisements under the heading 'ПОСЛУГИ' (Services). It includes listings for car sales, furniture, real estate, and other services with contact details.

Подати оголошення можна за номером телефону: 788-005 або написати нам на поштову скриньку: hroniky.reklama@gmail.com

A large crossword puzzle grid with 15 columns and 15 rows. Clues are provided in both Ukrainian and English. Some cells contain images of a woman in a kilt and a cougar.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД від 26 листопада 2015 року. A grid containing the answers to the crossword puzzle.

Хроніки ЛЮБАРТА
Реєстраційне свідоцтво ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р. Засновник – ТзОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»
Редактор Андрій Лучик
Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Воли 1Б, 2-й пов., оф. 2-16
Контакти: (0332)788-005
hroniky@gmail.com, www.hroniky.com
Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор.
Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів. Газета є виданням вільних журналістів, деякі автори працюють під псевдонімами. Виходить один раз на тиждень. Обсяг – 4 друк. арк.
ТзОВ «Експрес Медіа Друк»
81085, Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 5
Наклад 10 000 прим. Замовлення: 22 092.
3 приводу розміщення реклами звертайтеся:
(095) 712 25 98
hroniky.reklama@gmail.com
Під час підготовки номера використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів: pravda.lutsk.ua, vip.volyn.ua, simya.com.ua, volynnews.com, volynpost.com, uk.wikipedia.org, hromadske.volyn.ua

www.hroniky.com ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» В ІНТЕРНЕТІ

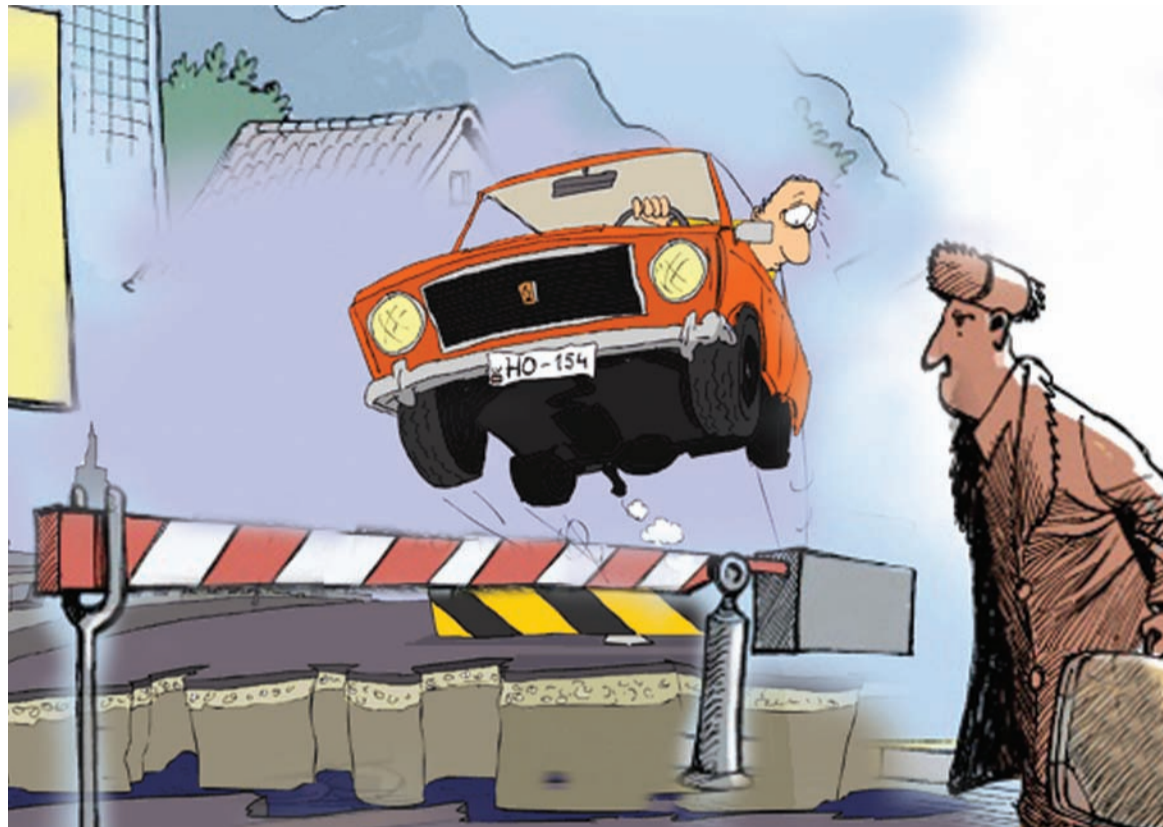
ТА НІЧОГО З ТОГО НЕ ВИЙДЕ!

За реальними подіями записав
Олександр ГАВРИЛОВ

...Та нічого з того не вийде!
Це ж Україна, то наші люди, їх вже не зміниш. При советах ото була свідомість, контроль якийсь, порядок, а зараз... За що на Майдані вмирали? Для чого та війна потрібна? Жили б собі в Яника за пазухою і горя не знали. Щось хотіли показати собі, щось довести. А ніц не вийде. Бо навколо зрада, дурні і безлад. От це моя вам відповідь! Порфірій Петрович прочитав свій «зрадаповсюди» двом ще безвусим юнакам, які прийшли підписувати якесь звернення до мерії. Здається, хочуть шлагбаум в дворі поставити, щоб таксист не скорочували шлях і не ганяли під під'їздами. Але що ці «шпаки» доб'ються?! Нічого з того не вийде. Тільки гроші дарма збиратимемо.

«Шпаки» пішли колядувати до сусідів, а Порфірій Петрович почав збиратися на закупи.

«Таксувка» заскрипіла гальмами під самісіньким під'їздом, обдавши чоловіка багною з калюжі. Дорога до супермаркету лежала через гаражі. Тут нещадно смерділо паленим листям. Порфірій Петрович скривився, кашлянув і сплюнув. Палили господарі халупок, які повиростали обабіч дев'ятиповерхівок його спальника. Цибулька, знаєте,

свіженька, картопелька, бурячок біля самої хати. А восени треба ж прибрати на міському городі, а прибрати – спалити. Порфірій Петрович хотів щось крикнути паліям листя і бадилля, які гребли свої грядки. Але тільки й подумалося: «Нічого з того не вийде, людям треба виживати, урожай збирати, вони завжди тут палять. Що їм зробиш». І Порфірій Петрович

астматично закашлявся. Біля магазину штовхалися кілька мужиків. Крізь лайку й крики Порфірій Петрович збагнув, що побилися через місце на парковці. Щось розповідали водіям оті двоє «шпаків», які приходили до нього додому. «Правила дорожнього руху», «Місця для інвалідів», «Як вам не соромно», «Треба викликати поліцію», – долинуло до

Порфірія Петровича. Йому і самому не раз набридали розумники, які ставили свої «лахи» на тротуарі, перекривали вхід до магазину чи забирали місця інвалідів. Але ж «нічого з того не вийде, водіїв також шкода, їм ніде машини ставити, влада винувата – парковок не створює». От тепер Порфірій Петрович мовчки оминув місце словесної баталії. Якось воно

вирішиться само собою. Додому він повертався маршрутною. Водій не поспішав, збираючи пасажирів задля більшої виручки. Навіть зупинився, аби полаятися із дідусем, в якого не було з собою якогось посвідчення. А що сидів Порфірій Петрович за водійським місцем, то бачив, що той встигає і кермо крутити, і смс-ки писати, і решту відрахувати. А що розболілася в Порфірія Петровича голова після переживань і пристрастей сьогодення, то щосекунди несла терпіти було йому «Владимірській централ» і «Золотіє купола», які гуляли протягом у старенькому «Богдані».

«Є телефон перевізника на склі, може, задзвонити йому, нехай приструнить водія? Чи самому зауважити? – на мить задумався Порфірій Петрович. – Але ж стільки про себе взнаю. Нічого з того не буде».

За тиждень зібрався наш герой знову на закупи. Вийшов у двір, а там – новина. Таксист сваряться біля новенького шлагбаума. І люди збираються їм у фронті все більше й більше. Уже й сам Порфірій Петрович крок зробив до натовпу. Але розвернувся і пішов до задимлених гаражів, бо ж «нічого з того не буде»...

АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 11 – 17 ГРУДНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Андрій Осіпов (11 квітня 1977 р.)
Адвокат, громадський діяч

Кожен свій крок проти течії обґрунтовуйте політичними переконаннями, а у випадку загрози прикриєтеся тиском і політичними гоніннями. Намагайтеся триматися у зрадливому мерехтінні місячного світла.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Ігор Никитюк (17 серпня 1963 р.)
Директор департаменту фінансів ВОДА

Ваша служба і небезпечна, і важка. Начальство звіріє, а колеги постійно намагаються відняти у вас останній шматок хліба! От і цього тижня ви куди тільки його не ховатимете: і під стіл, і під дверний килимок, і в горщик з фікусом. Знайдуть! І заберуть!

СТРЕЛЕць (23.11 – 21.12)
Ігор Палиця (10 грудня 1972 р.)
Голова Волинської ради

Сказавши «А», промовите і «Б», і аж до «Я». Тиждень буде присвячений усвідомленню суті нових перспектив і тягара нової посади. Укріплюватимете команду й визначатимете пріоритети.

ТЕЛЕць (21.04 – 21.05)
Юрій Моклиця (5 травня 1982 р.)
Заступник міського голови Луцька

Загрожує «творча криза». Якщо зможете скласти грамотне пояснення того, чому на вас раптом напала лінь, послаючись на біоритми й сонячну активність, вас навіть поважатимуть за бездіяльність. Навколо такі ж ентузіасти своєї справи.

ДІВА (24.08 – 23.09)
Олександр Товстенюк (22 вересня 1977 р.)
Голова правління Фонду «Новий Луцьк»

Роботу над помилками завершено, попереду ще багато контрольних і самостійних. Тому звертайте увагу на двієчників часу немає. Цього тижня звірите годинники і писатимете плани.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)
Анатолій Грицюк (2 січня 1955 р.)
Депутат Волинської ради

Думайте тільки про приємне. Наприклад, прийшовши на роботу, намагайтеся думати про майбутню обідню перерву і швидко завершення робочого дня. Ще зорі радять згадати про майбутні вихідні, щоб остаточно завести на манівці думки, пов'язані з професійною діяльністю.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Роман Микитюк (15 червня 1970 р.)
Депутат Волинської ради

Після кадрової обнови від вас будуть чекати ввічливості королів, а ви спізнайтеся на здоров'я. І не забудьте оголосити себе переконаним антимонархістом. Зорі подарують езуїтську інтуїцію, вона дозволить розвинути вміння керувати і натренує хитрість.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Володимир Бондар (16 жовтня 1969 р.)
Депутат Волинської ради

Домовик намагається вам допомогти, а ви вдаєте, що його взагалі не існує. Це несправедливо, навіть якщо ви вивчали історичний матеріалізм і позитивну філософію. Оцінюватимете красу гри з високої окручини життя.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Артем Запотоцький (31 січня 1980 р.)
Депутат Луцької ради

Водолії цього тижня перетворяться на чудових проповідників. Ваші слова будуть надзвичайно піднесені й жахливо занудні. Це стане в пригоді, аби професійно читати нотації. Якщо слухачів у залі замкнути на кілька годин, щоб не розбіглися, то взагалі казка вийде.

РАК (22.06 – 23.07)
Віталій Кварцяний (19 липня 1953 р.)
Депутат Волинської ради, тренер ФК «Волинь»

Обманні рухи і фінти будуть цього тижня особливо корисними. По-перше, вони дезорієнтують всіх, хто захоче зробити яку-небудь капость, по-друге, не дозволять заскочити вас зненацька, але дадуть можливість зробити це вам самим.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Юрій Вербич (26 жовтня 1959 р.)
Заступник міського голови Луцька

Не завадить покерувати справами на новій-старій роботі. Попросіть роздрукувати дзвінків з офісного телефону під приводом перевитрати грошових коштів. Дізнається, кому і як часто в робочий час телефонують колеги не в робочих справах. Відшмагаєте самі себе.

РИБИ (20.02 – 20.03)
Віталій Заремба (2 березня 1956 р.)
Депутат Волинської ради

Якщо не виходить знайти своє місце в житті, відберіть чуже. Не соромтеся, підсидьте колегу, зруйніть шлюб знайомих – можливо, й у вас з'явиться хороша робота і щасливі друзі. Тільки не дивуйтеся, що хтось уже зараз планує всістися на ваше ще незайняте місце.